

ACADEMIA ROMÂNĂ

STUDII

ASUPRA

PELAGREI

DE

Prof. Dr. V. BABEȘ

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE.

CU 14 STAMPE.

EXTRAS DIN
ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE
Seria II. — Tom. XXXIII.
MEMORIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE.

BUCUREȘTI
LIBRĂRIA SOCEC & COMP.

VIENA
GEROLD & COMP.

BERLIN
R. FRIEDLAENDER & SOHN.

LIPSCA
O. HARRASSOWITZ.

1911.

28.719

Prețul 1 leu.

Analele Societății Academice Române. — Seria I :

Tom. I—XI.—Sesiunile anilor 1867—1878.

Analele Academiei Române. — Seria II :

Tom. I—X.—Desbaterile și memoriile din anii 1879—1888.

L. B.

Indice alfabetic al volumelor din *Anale* pentru 1878—1888.

Tom. XI—XX.—Desbaterile și memoriile Academiei în 1888—1898.

Indice alfabetic al volumelor din *Anale* pentru 1888—1898. 2.—

Tom. XXI.—Desbaterile Academiei în 1898—9 5.—

» XXII.—Desbaterile Academiei în 1899—1900 6.—

» XXII.—*Memoriile Secțiunii Științifice* 12.—

» XXIII.—Desbaterile Academiei în 1900—1901. 5.—

» XXIII.—*Memoriile Secțiunii Științifice* 8.—

» XXIV.—Desbaterile Academiei în 1901—2 6.—

» XXIV.—*Memoriile Secțiunii Științifice* 7.—

» XXV.—Desbaterile Academiei în 1902—3 5,50

» XXV.—*Memoriile Secțiunii Științifice* 6.—

Clima zilei de Zece Maiu, de *I. St. Murat*. —,20

Materiale pentru climatologia României. XVI. Climatologia Iașilor,

de *St. C. Hepites*. —,80

Cercetări asupra compozițiunii chimice a petroleurilor române, de

Petru Poni. —,30

Mortalitatea peștelui dela Herăstrău și dela Teiul Doamnei din pri-

măvara anului 1902, de *Dr. V. Babeș*. —,20

Observațiuni asupra puterii apărătoare și curative a sângelui, de

Dr. V. Babeș. (Cu 1 stampă) —,50

Plante nouă din România. Note postume de *Dr. Dimitrie Brândza*.

(Cu 2 stampe.) —,50

Despre lucrările științifice ale profesorului *Dr. Nicolae Kalinderu*,

membru corespondent al Academiei Române, de *Prof. Dr. V. Babeș*. —,50

Istoria naturală medicală a poporului român, de *Dr. N. Leon*. 1,60

Din publicațiunile Institutului Meteorologic al României (A șasea

notă), de *St. C. Hepites*. —,40

Clima anului 1902 st. n. la București-Filaret, de *St. C. Hepites*. —,20

Igiena școlară. Istoria ei, starea ei actuală, de *Dr. I. Felix*. —

Memoriul I. —,80

— Al doilea memoriu, de *Dr. I. Felix*. —,80

Materiale pentru climatologia României. XVII. Repartițiunea ploii

pe districte și pe basenuri în România în anul 1901 st. n. și

în lustrul 1896—1900, de *St. C. Hepites*. —,60

Cutremurele de pământ din România în anul 1902 st. n. și în

deceniul 1893—1902 (Nota a opta), de *St. C. Hepites*. —,10

» XXVI.—Desbaterile Academiei în 1903—4 5.—

» XXVI.—*Memoriile Secțiunii Științifice* 4.—

Igiena laptelui, de *Dr. I. Felix* —,70

Importanța Bacteriologiei în Anatomia patologică, de *Prof. Dr. V. Babeș* —,20

Varietățile și speciile microbilor și raportul lor cu organismele

superioare, de *Prof. Dr. V. Babeș* —,20

Încercări făcute pentru găsirea microbului turbării, de *Prof. Dr.*

V. Babeș —,30

Anomaliile congenitale, predispozițiunea și caracterele de specie,

de *Prof. Dr. V. Babeș*. 1.—

Materiale pentru climatologia României. XVIII. Repartițiunea ploii

pe districte și pe basenuri în România în anul 1902 st. n., de

St. C. Hepites —,50

Asupra variațiunii etaloanelor de masă, de *I. St. Murat* —,30

Materiale pentru climatologia României. XIX. Clima anului 1903

st. n. la București-Filaret, de *St. C. Hepites* —,20

Despre originea și combaterea tuberculozei, de *Prof. Dr. V. Babeș*. —,20

Plantele cereale și leguminoase la Români, de *P. S. Aurelian*. —,30

Cutremurele de pământ din România în anul 1903 st. n. și lucră-

rilor primelor două conferințe sismologice internaționale (Nota a

nouă), de *St. C. Hepites* —,20

» XXVII.—Desbaterile Academiei în 1904—5 8.—

» XXVII.—*Memoriile Secțiunii Științifice* 5.—

Metoda stroboscopică aplicată la studiul comparativ al iuteților de

rotațiune a două discuri ce se mișcă în sens invers, de *D. Negreanu* —,20

Relațiuni între forțele elastice ale vaporilor saturanți și tempera-

turile absolute, de *D. Negreanu* —,20

Despre un zăcământ de sulf la Verbilău și considerațiuni generale

asupra genezei solfarelor din regiunile subcarpatice, de *L. Mrazec*. —,20

B 273154

B.C.U. Bucuresti

C111995

STUDII ASUPRA PELAGREI

DE

Prof. Dr. V. BABEȘ

Ședința dela 3 Decembrie 1910.

I.

Gravitatea boalei; ea se grefează mai mult pe alte boale și dispozițiuni. Etiologia boalei; mizeria și pelagra; porumbul stricat, microbi, muște, substanțe toxice.

Considerând importanța pelagrei pentru țara noastră, îmi permit a comunica din timp în timp Academiei rezultatele cercetărilor noastre asupra acestei boale (1). Cu toate îmbunătățirile aduse în anii din urmă stării economice și sănătate a țărânimii noastre, numărul pelagroșilor n'a scăzut, ci din contra pare că s'a ridicat încă. Cred că nu exagerez apreciind numărul pelagroșilor la aproape 80.000. M'am convins însă că, dintre acești pelagroși, majoritatea este atinsă în mod foarte ușor, încât acești pelagroși nu vin la spital, lucrează, se vindecă, însă de multe ori recidivează și numai după mai multe recidive sunt văzuți de medici sau internați prin spitale. Astfel numărul pelagroșilor grav bolnavi și cari nu mai pot lucra nu este prea mare și deci numărul mare al pelagroșilor nu însemnează tot atâția degenerați, sau alienați, sau brațe pierdute pentru agricultură.

Cu toate acestea, pelagra tot rămâne o calamitate pentru țara noastră și mă cred deci dator să mă ocup fără întrerupere de ea. Pe lângă aceasta trebuie să profităm și de ocaziunea ce avem de a studia o boală necunoscută în cele mai multe țeri civilizate.

(1) *Leziunea sistemului nervos în pelagra*, An. Acad. Rom. S. II, T. XXII, 1889. *Pro-dusele specifice ale pelagrei*, An. Acad. XXIII, 16. *Tratamentul pelagrei*, An. Acad. Rom. T. XXIII, 35, 1901. *Atoxilul în pelagra*, An. Acad. Rom. XXXI, 1908, 17 și 40.

96611995

Abia există o altă boală atât de importantă și despre care să știm atât de puțin ca despre pelagră. Un lucru însă poate fi privit ca bine stabilit, anume că este o boală a mizeriei, a alimentației insuficiente și unilaterale cu porumb, și anume cu porumb stricat.

Nu suferă îndoială că mizeria fiziologică și diferite boale congenitale sau endemice predispun asemenea pentru pelagră. Este probat și prin cercetările noastre, că se găsește printre pelagroși o mare proporție de indivizi rămași îndărăt în dezvoltare, de cretini, de gușați, de malarici, de sifilitici, de alienați. Astfel printre 250 pelagroși observați de mai aproape se găsesc 30 cu semne de slăbiciune congenitală, 26 cretini, 32 gușați, 112 alcoolici, 120 malarici, 80 sifilitici, printre cari mai mulți cu mai multe din aceste predispozițiuni. Cei mai mulți dintre acești pelagroși sunt printre cei mai săraci și în 11 cazuri pelagra s'a arătat imediat după o mare pierdere sau după o mare nenorocire compromițând starea economică a bolnavului.

Nu mă îndoiesc deci că reformele economice și sanitare vor avea cel mai bun efect asupra pelagrei, însă vor trebui încă mai mulți ani, până ce grație acestor reforme igiena și sănătatea să pătrundă în familiile țăranilor săraci și să aibă o înrăurire sensibilă asupra ei. În Lombardia astăzi starea țăranului e mult superioară celei dela noi și cu toate acestea pelagra este și acolo încă foarte răspândită.

Trebue deci să căutăm a găsi și alte mijloace pentru a combate această boală. În timpul din urmă s'au găsit pe baza cunoștințelor asupra cauzelor boalelor și mijloace pentru combaterea lor. Trebuie deci încercat a pătrunde și în etiologia pelagrei pentru a o putea combate cu succes.

Cunoașteți, d-lor colegi, discuțiunile asupra etiologiei boalei. Este stabilit că există un raport între boală și între alimentațiunea cu porumb și anume cu porumb stricat.

În anul 1907, introducându-se porumb străin în mare parte stricat în țară, deodată pelagra s'a înmulțit în mod îngrijitor.

În timpul din urmă am făcut în studiul pelagrei pentru fiecare caz o anchetă asupra alimentației, asupra porumbului consumat și asupra stării economice a bolnavului, din care reiese cu siguranță că cei mai mulți pelagroși sunt săraci și că au consumat porumb stricat.

Cu toate acestea s'au ivit în timpul din urmă autori cari probabil n'au văzut decât puțină pelagră, afirmând că pelagra n'are nici o legătură cu porumbul, și alții cari afirmă că boala se produce și prin porumb sănătos.

O comisiune engleză, care până atunci probabil n'a văzut încă pelagra, se transpcartă într'o regiune pelagroasă, vede pelagroși, vede că acolo sunt și multe muște mici, vede că aceste muște înțepând produc o roșeață și imediat telegrafiază în toată lumea că această muscă e cauza pelagrei.

E vorba de *Simulia reptans*, un fel de țânțar în formă de muscă, mică cât un purece și care se găsește foarte des primăvara seara prin păduri, în toate părțile Europei și mai cu seamă în țerile în cari nu există nici cultură de porumb nici pelagră. Această muscă e de 2—3 mm lungime, masculul cu dosul negru ca catifeaua cu mărgini albe, cu șine albe; femela are dosul negru-albastru, pieptul cenușiu, picioarele dinainte negre, celelalte brune cu șine albe. Înțepă mai mult pe obraz în jurul narinelor și pleoapelor, producând mâncărime și roșeață. Apare de obicei în roiuri mari și înțepă oameni și animale.

Am căutat musca aceasta și pe la noi în regiunile pelagroase, însă nu am găsit-o până acuma aici, ci abia am văzut câteva exemplare prin păduri. Poate să se găsească și în regiuni cu pelagră, dar aceasta n'ar fi nici o probă că ea produce pelagră. În regiunile pelagroase să găsească mulți țânțari; cu acelaș drept s'ar putea presupune deci ca un țânțar să producă pelagră.

Pentru ca să putem pune în legătură pelagra cu un insect, ar trebui să găsim un raport oarecare între acest insect și porumb, căci pelagra ca boală populară nu există decât acolo unde se cultivă și se mănâncă în mod mai mult sau mai puțin exclusiv porumbul.

Însă musca nu-și depune ouăle pe porumb, ci în ape stagnante, de unde apoi ies primăvara și vara mai multe generațiuni de larve și de muște; nici musca nici larvele nu se nutresc cu porumb.

Am adus aici un exemplar împrumutat, grație colegului nostru Dr. Antipa, dela Muzeul de zoologie.

N'am avut ocaziunea până acuma să examinez mai de aproape distribuirea *Simuliei reptans* din țara noastră, dar nu mă îndoesc că primăvara viitoare voi găsi exemplare și în regiuni pelagroase și voi căuta apoi dacă aceste muște au vreun parazit pe care l-ar putea transmite la om cu ocaziunea înțepăturii.

Avem la noi în țară un alt reprezentant al acestor muște mici, *Simulia Columbacsensis*, musca de Columbaci, care a fost în timpul din urmă mai bine studiat de Leon (1). Acesta în adevăr produce

(1) Leon, *Studiul culicidelor în România*. 1910, Göbl, București.

pagube însemnate printre vitele noastre. E ceva mai mare decât *Simulia reptans*, de 3—4 mm, mai mult cenușie, cu abdomen gălbui și este mai cu seamă frecventă în Banatul Severinului și în părțile vecine ale Serbiei. Însă și în Mehedinți, mai cu seamă în apropierea graniței austriace și a Dunării, se arată primăvara roiuri imense de această muscă, care pare a veni dintr'o grotă dela Columbaci în Serbia, în apropierea Dunării. Roiul se repede asupra unor vite, ca cai sau oi și le înțeapă la bot, la nas, la urechi, la genitale, producând acolo tumefacțiuni dureroase. Animalul fuge ca turbat și de multe ori moare peste o jumătate de oră sau o oră din cauza tumefacțiunilor cari astupă căile respiratorii.

Am intențiunea de a studiă mai de aproape această boală și anume dacă la vitele cari scapă cu vieață se dezvoltă mai târziu vreo boală. În adevăr, d-l Leon spune că atari animale având multe înțepături ar slăbi mult și ar muri mai târziu în cahexie.

Examinând această muscă, am găsit în adevăr în interiorul ei niște paraziti, tripanozome particulare cari ar putea fi transmise la vite. În sângele vitelor înțepate însă n'am găsit până acuma paraziti.

Neapărat că moartea repede a animalelor atacate nu poate fi atribuită acestor paraziti, pe când dacă în urma înțepăturii s'ar înbolnăvi vitele, este posibil ca sângele sau organele lor să conțină paraziti transmiși prin *Simulia*.

La omul pelagros am căutat mult ca să găsesc vreun microb sau vreun alt parazit care ar putea fi în legătură de cauză și efect cu boala. Am examinat mai cu seamă conținutul intestinal, sângele și pielea din acest punct de vedere.

Până acuma n'am găsit decât indicațiuni vagi, am găsit un anume bacil din grupul coli-tific, câte odată aproape exclusiv în dejecțiunile pelagroșilor, în diarea tipică; am constatat mai departe corpusculi particulari în celulele epiteliale profunde ale pielii pelagroase. Cele din urmă arată multă analogie cu corpusculii găsiți în conjunctivită granuloasă și aparținând după cercetările lui Provazek grupului protozoarelor celor mai mici numite de dânsul Chlamidozoare.

Cu toate acestea trebuie să mărturisim că până acuma nu am găsit nici un microb în organismul pelagroșilor, despre care s'ar fi dovedit că stă în legătură cu boala.

Cam astfel stăm și cu microbii cultivați din porumbul stricat din regiunile pelagroase. Neapărat că acolo găsim tot felul de microbi și de paraziti superiori.

S'au descris bacili, ca *bacillus Maidis*, despre care însă nici până astăzi nu s'a dovedit nici cea mai depărtată legătură cu boala. În timpul din urmă autori italieni au descris mai multe ciuperci găsite pe porumb stricat, afirmând că ar fi microbii pelagrei. Însă până acuma nu s'a dovedit altceva decât că acești parazii produc în anume condițiuni substanțe convulsivante sau paralizante pentru animale mici, unele din aceste substanțe având și calitatea de a produce erupțiuni pe piele sau căderea părului.

D-l Dr. Profesor Sion a izolat în cele din urmă din porumb stricat un atare mucigaiu toxic, fără să fi afirmat însă că ar există vreo legătură între pelagră și această ciupercă. D-sa a încredințat Institutului nostru o cultură din acest mucigaiu și noi am cercetat dacă există între mai multe ciuperci (penicili și aspergili) și microbi izolați din porumb stricat și provenind din rezerva de porumb a pelagroșilor precum și între microbul d-lui Sion de o parte și între pelagra de alta o legătură de specificitate, (fixarea complementului, aglutinare).

Cu acest scop am luat împreună cu capul serviciului Dr. Bușilă sânge dela 27 pelagroși și am cercetat dacă acest sânge împreună cu acești microbi sau cu extractul alcoolic sau eteric din acești microbi formează un sistem specific.

Am căutat mai departe dacă în dejecțiunile diareice tipice ale pelagroșilor nu există atari substanțe specifice.

Mai departe în colaborare și capului serviciului chimic Dr. A. Babeș am căutat reacțiunea de specificitate (fixarea complementului) între extrase eterice și alcoolice din anumite uleiuri toxice de porumb stricat din casele pelagroșilor și între serul sângelui pelagroșilor, însă în nici un caz nu am găsit un atare raport de specificitate. Neapărat că ar fi fost o probă decizivă pentru etiologia pelagrei, dacă am fi găsit o reacțiune pozitivă, însă rezultatul negativ nu dovedește în nimic că unul sau altul din microbii găsiți, sau din extrasele încercate, nu ar putea avea un rol important în producerea pelagrei, căci reacțiunea fixării complementului nu se produce în mod evident în toate boalele infecțioase.

Mai importantă și mai doveditoare eră proba făcută de mine de mult și care a arătat că există un raport între anume extrase din un anume porumb stricat și între pelagră. Adică am arătat că unele din aceste extrase produc la iepuri de casă o boală (cahexie cu slăbiciunea picioarelor, o erupțiune pe piele și căderea părului) care se poate însă preveni dacă injectăm prealabil la aceste animale sânge dela pelagroși vindecați; această experiență confirmată de mai

mulți autori italieni, probează că există o legătură între porumbul stricat și pelagră.

Toamna aceasta, un autor din Bucovina, Raubitschek (1) a comunicat niște experiențe cari tind a arăta că nu numai porumbul stricat, dar și porumbul sănătos produce pelagră. Această afirmare e deja veche și a fost combătută cu succes mai cu seamă de Lombrozo, de Antonini și de cei mai mulți pelagrologi moderni. Pe lângă aceasta am arătat că este greu a se pronunța cu siguranță dacă și până la ce punct un porumb este stricat. Chiar în porumbul cel mai frumos se găsesc boabe necoapte sau stricate. În țerile unde se consumă numai porumb ireproșabil, pelagra nu există. Din porumbul stricat se pot extrage substanțe otrăvitoare, mai cu seamă uleiuri, și cu cât porumbul e mai stricat cu atât cantitatea acestor substanțe devine mai mare și uleurile extrase devin mai toxice.

Raubitschek nutrește șoareci cu porumb «ordinar», apoi expune acești șoareci la lumina soarelui și constată că șoarecii albi nutriți cu porumb și expuși la soare capătă o boală care ar semăna cu pelagra, (căderea părului, slăbiciune, moarte), pe când șoarecii cenușii nu s'ar îmbolnăvi în aceste condițiuni. Mai departe afirmă că extrase alcoolice din porumb bun, întocmai ca și extrasul din porumb stricat, ar produce la șoareci albi expuși la soare aceeaș îmbolnăvire. Uleiul extras din porumb ar reprezenta această substanță toxică, căci acest uleiu amestecat cu făină de grâu ar da asemenea aceste simptome la șoareci albi expuși la soare.

Raubitschek conchide din aceste cercetări, că porumbul ar conține un uleiu care s'ar «activa» prin lumina soarelui și că pelagra ar fi deci o afecțiune fotodinamică.

Nu pot admite această ipoteză, căci cercetările noastre nu se potrivesc cu cele afirmate de autor. Anume am reușit a produce simptome semănătoare cu pelagra asupra iepurilor de casă albi, la câini; alți autori la găini, etc., cari nu au fost deloc expuse la soare.

Și la om se observă pelagră în închisori, unde oamenii nu sunt de fel expuși la lumina soarelui.

Altfel pelagra nu începe întotdeauna primăvara și la oameni expuși la soare, ci de multe ori la oameni bolnavi, cari nu se duc la munca câmpului.

Am putut chiar constată că de multe ori primele manifestațiuni, cari sunt de obicei de natură nervoasă sau și intestinală, încep

(1) Raubitschek, *Arb. für Bacteriologie Org.* 75. B. 1910.

de multe ori iarna sau la începutul primăverii înainte de ce țărănul iese la câmp.

Mai departe copiii cari au o piele mai sensibilă decât adulții, se îmbolnăvesc mai rar și cei mai mulți țărani alimentați aproape exclusiv cu porumb și expuși la soare, tot atâta ca și cei pelagroși, nu capătă pelagra.

In fine, oamenii cu piele mai subțire și mai albă, proprietari, femei capătă mai rar pelagră decât țăranii și Țigani, în America și Egipt și negrii sunt atinși de pelagră.

Neapărat știm de mult că razele soarelui au un rol oarecare în pelagră, însă nu rolul primordial. Nu știm dacă și alte împrejurări cari se realizează când părțile neacoperite sunt expuse la aer liber, nu concurează asemenea pentru a irita pielea predispusă.

Sunt și alte boale cari ating mai cu seamă părțile descoperite și expuse la soare, fără ca această particularitate să se poată explica prin o acțiune fotodinamică a soarelui, spre exemplu lepra.

Sunt în adevăr oameni foarte sensibili la arsura soarelui și cari capătă eriteme dacă se expun la soare. Și pelagroșii sunt sensibili la arsura soarelui, dar probabil numai după ce sunt deja pelagroși, căci aceiași indivizi înainte de a fi pelagroși au fost tot atâta sau mai mult expuși la soare fără să capete eriteme sau pelagră. Dacă pelagra nu ar fi decât o boală fotodinamică, atunci toți țăranii cari mănâncă mult porumb și lucrează la soare ar deveni pelagroși.

Trebue deci să presupunem că pe lângă alimentația cu porumb trebue încă ceva care să facă ca într'un moment dat aceeaș arsură de soare, care mai înainte la acelaș om și la alți oameni trăind în aceleași condițiuni n'a pricinuit nici o îmbolnăvire, acuma produce eritemul pelagros. Aceea ce s'a adaus de mai nainte este tocmai o slăbire și o îmbolnăvire datorită porumbului stricat. Dacă facem o anchetă îngrijită la pelagroși, găsim în multe cazuri că bolnavii își aduc bine aminte că iarna înainte de a ieși la câmp erau deja bolnavi și mai cu seamă foarte slăbiți, neurastenici, încât abia s'au putut ține pe picioare, aveau dureri la șale, durere de cap, vertige, diaree, etc.

In fine dacă substanța otrăvitoare a pelagrei s'ar produce numai sub influența arsurii soarelui, nu s'ar putea explica agravarea pelagrei la pelagroși cari nu mai ies la câmp și nu se mai expun la soare. La acești bolnavi ar trebui să nu se mai producă otravă și deci din contra ar trebui ca ei să se vindece repede.

În momentul însă ce ipoteza lui Raubitschek nu se poate susține în forma sa absolută, nici concluziunile sale cum că și porumbul sănătos ar produce pelagră nu se pot admite. Chiar și experiențele pe cari dânsul se sprijinește, fiind în contradicție cu experiențele mele, trebuie încă bine controlate. Chiar Raubitschek admite că șoareci albi fiind mult expuși la soare, și fără de a fi nutriți cu porumb ci cu alte grâne conținând mult ulei, capătă cam aceeași boală. Cu alte cuvinte, șoarecele alb pare a fi foarte sensibil pentru mai multe uleiuri vegetale.

Se poate că și anume oameni să aibe o oarecare sensibilitate în privirea uleiurilor, însă din considerațiunile expuse nu se poate admite ca aceste uleiuri să producă pelagra. Nu putem admite decât că ele intervin în simptomatologia boalei.

Pe când deci pe terenul etiologiei pelagrei nu s'a făcut vreun mare progres, căci am putut arăta că toate încercările de a pătrunde cauzele boalei nu pot fi privite ca reușite, cred că am obținut oarecari succese în tratamentul pelagrei.

Am avut ocaziunea să întretin Academia în anul 1907 și 1908 cu încercările noastre de a vindeca pelagra prin injecțiuni cu atoxil.

În adevăr continuând acest tratament împreună cu d-l Dr. Vasiliu med. primar al județului Roman, care județ este cel mai bătut de pelagra, și Dr. Gheorgiu, ajutor la spitalul de pelagroși dela Dragomirești, ne-am convins din ce în ce mai mult de eficacitatea acestui tratament.

Asemenea și încercările făcute cu această substanță la spitalele din București, dela Maicânești (Dr. M. Câmpeanu), dela Dorohoiu (Dr. Apostoleanu), dela Dolj (Dr. Drăghescu), etc, au dat rezultate bune și de multe ori excelente.

Cu totul posed acuma rezultatul obținut la 124 persoane și mă voi rezumă despre rezultatele obținute și cari se concordă cu cele obținute cu atoxil de alți medici din țară.

II.

Observațiuni asupra simptomelor boalei.

Înainte însă de a rezumă aceste rezultate, țin să descriu aici pe scurt începutul boalei, simptomele boalei și gravitatea lor pe baza unor observațiuni și să ilustrez prin fotografiile provenite din regiuni pelagroase cele constatate și descrise.

Inainte de toate să-mi fie permis a reproduce aici observațiunea unui caz de pelagră luată de d-nii D-ri Vasiliu și Gheorghiu și care ilustrează maniera noastră de a observa pe pelagroși.

Ion Buzdugan, de 33 ani, din comuna Stănileștii-Noi, jud. Fălciu, a intrat în spitalul de pelagroși dela Pănțești-Dragomirești, județul Roman, la 29 Octomvrie 1909.

Anamneza. În copilărie a suferit în mai multe rânduri de friguri, la etatea de 21 ani a intrat în armată (Dorobanț cu schimbul) unde a stat 5 ani, tot la această etate s'a însurat.

N'a suferit de boale venerice. A avut 5 copii din cari 2 (un băiat și o fată) au murit pe la etatea de 2 și 3 ani de boli infecțioase, ceilalți 3 trăesc și sunt bolnavi de pelagră, asemenea și femeia lui e bolnavă de pelagră. Declară că n'a abuzat de băuturi spirtoase. Nu s'au constatat dispozițiuni ereditare. Pelagra a început la dânsul acum 3 ani vara prin luna Iulie, a trepădat cu furie într'o singură zi, apoi a început a avea amețeală și slăbiciune și în urmă a se jupuî. Iarna eră mai bine, vara mai rău. E sărac, un răzeș scăpătat fără pământ, a trăit greu și i-a lipsit porumbul de multe ori. A primit dela Stat porumb rău, își aduce aminte că atunci i s'a bășicat gura și gâtul atât lui cât și femeii și copiilor asemenea și pe unde a lucrat a fost tot rău hrănit cu mămăligă amară, borș cu mazăre înăcrită, pește rău, putrezit, etc.

Dela intrarea în spital i s'au aplicat diferite tratamente fără o însemnată ameliorare; în fine eritemul dispăruse iarna, dar în primăvara anului acestuia a reapărut în mai multe rânduri chiar sub influența medicațiunilor ce i s'au administrat.

Starea prezentă. Pacientul e de talie înaltă, foarte bine dezvoltat, musculatura puternică, gr. corpului 73.800 grame. Din partea tubului digestiv prezentă limba crăpată, starea eritematoasă a mucoasei bucale și faringiene, arsuri în stomac și esofag, constipație. Din partea sistemului cutanat obișnuitul eritem roșu pe mâini, picioare, față, gât și piept.

Conjunctiva palpebrală și cea bulbară foarte iritată, roșie, pleoapele edemațiate, pupilele normale reacționând la lumină și acomodație. Din partea sistemului nervos constatăm că senzibilitatea, motricitatea și reflexele sunt normale; pacientul acuză o cefalee în vertex cu iradiațiuni de jur împrejurul capului, asemenea fiori și înțepături dureroase prin mâini și picioare.

Are halucinații ale vederii sub formă de fulgere luminoase și zoopsii terifiante (câni cari vor să-l muște), pocnituri în urechi, in-

somnie. Din partea intelectului idei melancolice și ipohondriace cu tristeță morbidă, se crede pierdut, n'are nici o tragere de inimă pentru muncă, «a părăsit casa și copiii și a plecat în lume»; uneori are fobii, alteori excitații cu furii, agitațiuni motrice, tendințe spre agresiune, asemenea o stare de confuzie mentală mai mult sau mai puțin accentuată cu desorientări în timp și spațiu. Alteori e o stare de luciditate aproape normală, bolnavul acuză și mari vertigii, încât singur se pune jos spre a nu cădea.

Temperatura 37°. Pulsul plin, regulat 70 p. m.

Din acest caz rezultă că boala lui n'a început primăvara, cu eritem, cum ar trebui să se întâmple întotdeauna, după ipoteza lui Raubitschek, ci boala a început vara cu o diaree violentă urmată de slăbiciune și amețeală, ceea ce nu poate fi atribuit acțiunii directe a razelor solare cari ar fi trebuit să lucreze mai întâiu de toate asupra părților pielii expuse la soare.

Să mai vede de aici că bolnavul a mâncat porumb stricat, mai cu seamă fiind rău hrănit de proprietarii la cari a lucrat.

Trebue observat că după anchetele mele chiar indivizi săraci se nutresc mult mai bine la dâșii acasă decât dacă lucrează la proprietari, cari mai întotdeauna le dau mămăligă amară neagră, borș cu mazăre înăcrite și pește putred.

La alți bolnavi la cari s'a putut preciza când și cum a început boala, aflăm următoarele:

1. Pelagra începe la începutul lui Martie în reconvalescență după o febră tifoidă.

2. Inceput la Martie cu eriteme.

3. Incepe în Ianuarie prin contracțiuni faringeale și arsuri esofagiene, apoi eritem.

4. Malaria începe primăvara și apoi apare eritem.

5. Inceput în Aprilie cu mare slăbiciune, vertige, apoi eritem cu diaree.

6. Inceput 1 an înaintea aparițiunii eritemului cu inapetență, pirosis, durere de cap, asthenie, vertige.

7. La o față foarte anemică cu scorbot și purpura la gât apare primăvară eritem și edem, etc.

8. Pe un teren malaric scrofulos și după vindecarea unei febre tifoide apare eritemul primăvara.

9. Diareea urmată de un eritem dureros al mâinilor și picioarelor.

10. Boala începe cu durere de cap și diaree, numai anul al doilea începe eritemul.
11. Iarna, după operațiunea unei hernii, diaree, neuralgie, slăbiciune, primăvara începe eritemul.
12. Boala începe cu durere de cap, vertige, greață, pirosis; anul al doilea apare eritemul.
13. Boala începe cu tuse, arsuri la stomac, pirosis, după aceea eritem bulos chiar în gură.
14. Incepe cu malaria, apoi anemie profundă și primăvara eritem.
15. Bolnavul a suferit de malaria și tifos, boala începe iarna cu neuralgii, pirosis, diaree; primăvara apare eritemul.
16. Boala începe iarna cu amețeli, vertigi, hemoptizii, apoi primăvara eritem.
17. Inceput primăvara cu eritem.
18. Boala începe vara cu iritabilitate nervoasă, sperieturi, halucinațiuni, neurastenii; primăvara viitoare începe eritemul.
19. Iarna durere în pânțece, greață, pirosis, slăbiciune; primăvara începe apoi eritemul.
20. Malaria, început cu migrenă și tumefacția periodică a părții drepte a capului; după 6 luni eritem.
21. Cretin.
22. Cretin gușat.
23. Afirmă că a doua zi după ce a mâncat mămăligă stricată s'ar fi produs eritemul și pirosis.
24. Inceput cu eritem.
25. După o operațiune (litotomie) începe eritemul cu confuziune mentală.
26. Pe la Paști slăbiciune, disgust de a lucra, furnicături în mâini și picioare. Peste o săptămână eritem.
27. Boala începe cu durere de cap, amețeli și dureri în mâini și picioare, apoi apare eritemul.
28. Diaree continuă iarna, cu gastralgii și pirosis; primăvara începe eritemul.
29. Iarna până în Fevruarie o boală pulmonală cu dificultate în respirațiune, tuse, febră, cefalgie; în Martie eritem dureros cu crepături.
30. Inceput cu eritem.
31. » » »
32. Primăvara începe durere de cap, slăbiciune, tristețe, vertige, durere în tot corpul; peste o lună începe eritemul.

33. Inceput vara cu eritem pe piept.
34. Inceput cu eritem.
35. » » »
36. » » »
37. Vara să îmbolnăvește cu indigestie, greață vărsături, diaree, febră, dizenterie; apoi apare eritemul.
38. Inceput cu eritem.
39. Friguri, enteralgii, apoi eritem primăvara.
40. Incepe în Martie cu diaree, apoi în Aprilie apare eritem.
41. Tuberculoasă, avort cu mari hemoragii, slăbiciune iarna, primăvara eritem.
42. Tuberculoasă, hemoptizie urmată cu eritem.
43. Primăvara durere de cap, amețeli, slăbiciune; apoi eritem.
44. Inceput primăvara cu diaree, apoi peste vreo 2 săptămâni eritem.
45. Inceput cu eritem și diaree.
46. Alcoolică, se îmbolnăvește iarna cu slăbiciune, dureri în șale, amețeli; primăvara apare eritemul.
47. Incepe cu eritem.
48. Inceput toamna cu durere de cap, căldură, enteralgie și diaree cu sânge (dizenterie); prin Fevruarie după 4 luni începe eritemul.
49. Incepe cu eritem.
50. Malarică, sifilitică, mizerie fiziologică, alcoolism; începutul pelagrei cu eritem.

Adică numai în 12 cazuri din 50 bine examinate boala a început cu eritem, celelalte 38 de cazuri nu se pot explica după ipoteza lui Raubischek care presupune că numai prin arderea soarelui se produce o descompunere toxică a grăsimii din porumb, care apoi ar determina eritemul și pelagra.

Să trecem la fotografiile pe cari le public aici și cari arată anume particularități observate la pelagroși. Fotografiile provin din diferite părți ale țării, fiind în parte trimise de d-nii medici în funcțiuni publice, și reprezintă forme interesante ale boalei. Mulțumesc cu această ocaziune d-lor medici pentru interesul și amabilitatea d-lor.

Figura 1 și 2 arată pelagra la copii, la cari boala e mai rară decât la adulți, se prezintă însă cu aceeași formă, mai cu seamă figura 2 arată bine delimitarea boalei la părțile expuse aerului, la un băiat de 10 ani din Cărlăteni.

Figura 3 reprezintă un Țigan pelagros, arătând că nu pielea albă dispune pentru pelagră. Se vede aici și leziunea caracteristică a limbii.

Figura 4 arată eritemul negricios și atrofia pelagroasă ale pielii mânilor într'o observație a d-lui Gheorghiu, Roman.

Figura 5 arată asemenea un eritem negru al mânilor cu cicatrice în regiunea articulațiilor, apoi o erupțiune generală mai puțin întinsă a restului corpului (Dragomirești).

Figura 6 arată asemenea un eritem pelagros negru al mânilor și picioarelor (Dragomirești).

Figura 7 prezentă un picior cu eritem negru și cu vesice mari crăpate și cu baza ulcerată (Dragomirești, obs. Dr. Gheorghiu).

Figura 8 prezentă un tânăr de 18 ani din Prahova (Homoraci) cu eritemul închis al gâtului și al pieptului corespunzând părților expuse aerului.

Figura 9 arată că eritemul pelagros nu e totdeauna limitat la părțile arse de soare, căci aici tot corpul e acoperit cu eritem și cu cicatrice consecutive, (Spit. Dragomirești).

Figura 10 arată o pelagroasă maniacală cu umflături și abcese pe mâni (Dragomirești).

Figura 11 și 12 gușați și cretini cu pelagră. Aceștia în regiunile pelagroase sunt mai cu seamă expuși să devină pelagroși.

Figura 13, o fată cu manie pelagroasă din Ploești, arată destrucțiunea profundă și înlocuirea pielii prin cicatrice profunde pe față și mâni.

Figura 14, pelagra din Focșani, prezentă bine starea de cahexie, de astenie și de demență a pelagroșilor vechi. Bolnavul nu poate umbla singur și are tendință de a cădea înainte.

III.

Tratamentul pelagroșilor cu săruri arsenicale organice.

a) *Atoxilul.*

Vom rezumă aici cercetările făcute în colaborare cu d-nul med. prim. Vasiliu și menționate în 2 ședințe ordinare ale Academiei și publicate mai pe larg în «Berliner Klinische Wochenschrift».

Spre a putea aprecia tratamentul pelagrei cu atoxil, trebuie separate succesele rapide de cele obținute în mod treptat, precum și succesele temporare de cele permanente. Trebuiesc diferențiate cazurile grele de cele ușoare, formele acute de cele cronice și în ge-

neral trebuie să avem în vedere toate formele precum și complicațiunile pelagrei.

În ce privește succesul rapid în cazurile acute la indivizii tineri, el este neîndoios, căci aproape toate aceste cazuri au fost supuse unei observațiuni de mai multe zile în spital înainte de a fi tratate cu atoxil, în care timp nici unul din cazuri nu arată nici cea mai neînsemnată îmbunătățire, pe când imediat la două zile după o injecțiune cu atoxil, se manifestă remarcabilă îmbunătățire care a influențat toate simptomele pelagrei și se accentuă din ce în ce mai mult.

Intr'un singur caz a intervenit după 20 zile o recidivă. La unii din bolnavi injecțiunea cu atoxil a produs o hyperterime trecătoare.

În astfel de cazuri efectul e bine stabilit, atât prin controlul bolnavului cât și prin comparațiunea cazurilor tratate și netratate.

Doze mici de atoxil sunt eficace la asemenea cazuri. Astfel am văzut vindecare în puține zile sau săptămâni, cu cantitate de 10 cm în două sau trei reprize, în interval de 5—7 zile, ba chiar o doză unică aducea de multe ori disparițiunea simptomelor pelagroase. Formele cele mai grave acute se îmbunătățesc de multe ori prin acest tratament în mod miraculos.

Maladiile secundare (sifilis, malaria, enterită, epilepsie, cahexie) împiedică până la un punct vindecarea completă.

În cazuri rebele s'au întrebuițat cantități mai mari de atoxil, așa unui copil de 7 ani căruia o injecție de 10 cgr atoxil i-a produs îmbunătățiri remarcabile, 20 cgr, pe lângă că i-a oprit procesul de vindecare, a dat și ușoare fenomene de intoxicație. În alte cazuri copiii căpătau numai 5—7 cgr cu însemnate îmbunătățiri, în alte cazuri chiar doze mari de 50 centigrame și repetate n'au produs nici un fenomen de intoxicație, chiar la copii. În nici un caz atoxilul n'a produs cea mai mică turburare a vederii.

Repetarea injecțiunii de 10—20 ctgr la două zile în decurs de 10 zile produce rezultatele cele mai bune, ne pare însă că dozele mai mari sunt mai puțin active; astfel în cazurile în cari am dat 10—20 cgr atoxil zilnic, am obținut rezultate mai puțin precise, fără însă să fi avut fenomene toxice.

Fără a enumăra aici cazurile individuale, pot afirma că în cazurile acute la indivizii tineri, toate simptomele boalei sunt prin acest mijloc favorabil influențate. Diarea atât de rebelă se oprește în câteva zile, durerile și temperatura dispar tot așa de iute, eritemul cedează, eroziunile se închid și crustele se detașează.

O ameliorare rapidă și remarcabilă se observă în deosebi la copii.

Eritemul dispare în zilele următoare, apetitul se excită, greutatea corporală la formele caectice se mărește și la finele tratamentului am înregistrat o mărire a greutății până la 6 kilograme.

Tachicardia semnalată în cele mai multe cazuri, deși mai rebelă, este asemenea îmbunătățită.

Durerile nervoase, durerile de cap, amețelile dispar în câteva zile, pe când cu orice alt tratament aceste simptome sunt foarte rebele. Tot așa de surprinzătoare este vindecarea rapidă a alterațiilor psihice, prin atoxil, mai cu seamă a formelor mai acute și mai puțin profunde.

Totuș recidivarea simptomelor nu e rară în cursul tratamentului, aceasta însă nu în mod obicinuit; ele apar mai slabe și dispar repede.

Ne-am așteptat la recidive mult mai frecvente decât au dovedit cazurile noastre.

E greu de stabilit de ce unele cazuri resistă mai mult tratamentului. O mare parte din aceste cazuri erau complicațiuni cu alte maladii, ceea ce arată ca aceste complicațiuni influențează succesul atoxilului. În cursul cercetărilor noastre, nu rar am observat apărând erupțiuni, furuncule, abcese, fără a ști dacă ele sunt în legătură cu pelagra sau cu atoxilul, sau cu amândouă.

Adunăm aci câteva rezultate ale tratamentului la 15 persoane tinere.

Tratamentul anterior al bolnavilor prin toate mijloacele cunoscute n'a produs nici o îmbunătățire.

O ameliorare remarcabilă cu atoxil în două zile la 13 persoane.

Se obține vindecarea aprox. în 12 zile în 13 cazuri.

Ameliorarea întârziată cu 2 zile cu doze mari în 2 cazuri.

Vindecarea întârziată din cauza complicațiilor în 2 cazuri.

Relativ la persoane de etate mijlocie trebuie să distingem cazurile simple de cele însoțite cu alterațiuni psihice și complicațiuni.

Cât privește cazurile simple, atoxilul e tot așa de activ ca și la copii. Și aci o zi sau două după injecțiune, uneori după câteva ore, începe o stare mai bună, uneori subiectivă alte ori însoțită de o reală îmbunătățire și de diminuare a simptomelor de pelagră.

Dozele mai mari, sau repetate mai des duc tot așa de iute sau în unele cazuri și mai iute la vindecare.

Deoarece mulți din acești bolnavi erau încă înaintea începerii tratamentului sub observație, este și mai instructivă comparația între starea bolnavului înainte și după tratamentul cu atoxil.

Am avut bolnavi cari au suferit tratamente obișnuite prin alte mijloace dela 10 zile până la o lună, fără să fi arătat cea mai mică ameliorare, pe când aceiași bolnavi după injecțiunea cu atoxil arătau îmbunătățirea chiar după două zile, iar vindecarea completă terminată în câteva săptămâni.

În termen mediu vindecarea la bolnavii obișnuiți se obține în 14 zile. Atoxilul și în aceste cazuri se dă în doze de 10 cgr, de două ori pe săptămână sau odată, poate chiar zilnic, cu efecte foarte apreciabile. Indivizii robuști pot căpăta doza îndoită. După terminarea unui gram se întrerupe 10 zile.

Sunt totuș în mod excepțional cazuri cari resistă atoxilului; din 14 cazuri am găsit unul care nu s'a vindecat nici după 2 luni.

Și la acest caz la început efectul medicamentului a fost rapid și violent, totuș în urmă intervenia un ușor eritem, temperatură, diaree, ceea ce neliniștia mult pe bolnav, a cărui stare însă totuș devenise ceva mai bună ca mai înainte și bolnavul câștigase în greutate.

La acest caz însă au existat fenomene de alterațiune psihică.

În alte trei cazuri de asemenea nu putem vorbi de o completă vindecare, după ce bolnavii câteva zile au fost supuși unei observații, în timpul căreia simptomele s'au ameliorat așa de mult, încât trebuia în câteva zile să se obțină vindecarea.

Într'un caz au trecut 40 zile de tratament, în timpul căruia n'au rămas decât slabe urme de pelagră, așa că bolnavul n'a mai putut fi reținut în spital.

Astfel se comportă cazurile în etate mijlocie cu alterațiuni psihice și complicațiuni. Și printre acești bolnavi sunt mulți cari au fost timp îndelungat, până la 7 luni, înainte de a fi tratați cu atoxil în observație, fără a arăta cea mai mică îmbunătățire.

Între aceste cazuri se găsește un număr de bolnavi cari au fost iute ameliorați și vindecați.

Aceștia sunt cei cu pelagră proaspetă, chiar unii cu ușoare alterațiuni psihice și melancolie.

La 6 bolnavi cari au arătat o acută alterațiune psihică vindecarea s'a obținut în 12 zile.

În celalte 12 cazuri existau confuziuni în grad înalt, melancolie, epilepsie, manie, halucinație, demență, paralizie ori alte maladii cronice, emfizem, infiltrația pulmonului, enterită cronică, maladii de cord, arterio-scleroză în grad mare, miocardită, cari au împiedicat

mult timp vindecarea, totuș putem afirma că în aceste cazuri dela început atoxilul a exercitat o influență ameliorătoare.

În 6 din aceste cazuri ameliorarea nu a durat mult, căci au intervenit recidive, simptome cerebrale, și în general manifestațiuni aparținând mai mult unei stări generale compromise decât pelagrei.

Într'un caz a fost dizenterie, în altul decubitus sau gangrenă locală, panariciu, flegmon, cari au compromis starea bolnavului.

Totuș la restul bolnavilor din această categorie s'a obținut o vădită îmbunătățire, întru cât cazurile de alterațiuni psihice tindeau să dispară.

Într'un caz o astfel de alterațiune în grad mare a dispărut după un tratament de 8 zile, precum și toate celelalte simptome de pelagră, rămânând numai o ușoară depresiune mentală.

Într'un alt caz, simptomele de alterațiune mentală precum și tot restul de simptome de pelagră au dispărut după 40 zile de tratament.

În aceste 8 cazuri se putea obține în scurt timp o reală îmbunătățire și augmentare în greutatea bolnavului.

În trei cazuri după 6—24 zile simptomele de pelagră au dispărut rămânând o alterațiune mentală ușoară.

Bolnavii cari mai aveau și alte maladii cronice au obținut, în urma unui tratament mai întins, vindecare și creșterea greutății corporale.

La persoane mai în vârstă de 50 ani atoxilul e tot așa de activ, s'ar putea observa că aci efectul medicamentului este rapid, însă vindecarea totală suferă întârzieri.

În unele cazuri și aci vindecarea este bruscă, așa în trei cazuri s'a observat în două zile o îmbunătățire, iar vindecare în aprox. 13 zile; în trei cazuri nu există un rezultat lămurit. Unul din aceste cazuri a fost două zile după injecție îmbunătățit în mod vizibil, nu a putut fi însă urmărit mai departe.

Un altul tratat întins, după 24 zile a fost simțitor ameliorat, tot așa un al treilea după un tratament de o intensitate potrivită.

În alte două cazuri cu arterioscleroză simptomele pelagrei au dispărut după 17—24 zile.

În două cazuri în cari s'au dat doze mari de atoxil (20 cgr zilnic) la indivizi mai bătrâni s'a obținut vindecare în 8—14 zile.

Dar și la complicațiuni, în melancolie, alterarea inteligenței, arterioscleroză, bronchită cronică, miocardită efectul atoxilului a fost surprinzător, nu atât prin o vindecare completă cât mai ales printr'o simptoare ameliorare după 8, 38, 40, 70 zile.

2-111995

Aceste rezultate sunt cu atât mai sigure, cu cât sunt durabile, căci bolnavul considerat ca vindecat se ține în observație de obicei o lună; într'un caz după 20 zile dela terminarea tratamentului a intervenit o recidivă, care însă a dispărut prin o reinnoire a tratamentului.

Deși starea bolnavului suferă oarecari îmbunătățiri și prin celelalte mijloace de vindecare, totuș aceste rezultate nu pot fi comparate cu cele ale atoxilului.

Pe când prin atoxil din 65 cazuri treizeci și cinci s'au vindecat după un tratament de câteva săptămâni, iar ceilalți — cu excepția a 6 cazuri — toți au acuzat o mare ameliorare, așa că și aceștia pot să fie considerați ca vindecați, tratamentul prin mijloacele vechi durează luni întregi și nu dă vindecare decât la abia jumătate din cazuri, iar celelalte cuprinzând formele grave și cu complicațiuni abia pot fi modificate.

La o mare parte boala ajunge după o ușoară ameliorare la o stagnare, sau progresează.

Comparând durata reținerii celor tratați în spitale cu atoxil cu zilele de spital ale celor cari au fost tratați cu alte mijloace, găsim la primele tratamente 34 zile, (trebuie observat ca acești bolnavi au fost ținuți fără a fi fost tratați și după tratament iarăș, pentru a ne convinge de durata vindecării), la alți 67, cari nu fusereră tratați cu atoxil, 63 zile.

În anii anteriori bolnavii au fost ținuți în spital puțin timp, de obicei până la un grad oarecare de ameliorare, de obicei 48 zile, pe când starea celor tratați cu atoxil eră cu mult mai bună la ieșire, și pluralitatea cazurilor puteau fi considerate ca vindecate.

Și mai încet se vindecă pelagra netratată care durează de obicei cu ameliorări și agravări alternative până toamna, iar cazurile grave, cu alterarea inteligenței durează adesea și iarna.

Sunt în fine numeroase cazuri foarte ușoare cari nu mai vin la spital, și ale căror simptome în cursul verii se fac mai bine, însă recidivează iar.

În străinătate s'a întrebuițat atoxilul în unele cazuri grave și cronice de manii pelagroase, în cari nici aici în țară n'am avut rezultate. Mai departe s'a dat la bolnavi cari veniau în consultație și se întorceau în viața lor mizerabilă; în așa împrejurări nu ne putem miră dacă nu s'a observat vreun rezultat evident. Rezultatele bune la puțini bolnavi de mania pelagroasă în azilele de alienați obținute de Antonini în Udine, precum și cele observate de Wornvole

în Cairo, de Ballock în Columbia, de Wood în Wilmington sunt în concordanță cu cercetările noastre. Nu găsesc nici o descripțiune făcută în străinătate de cazuri de simplă pelagră tratate prin metoda mea.

Trebue insistat că printre peste o sută de cazuri tratate ca 0.05 până la 0.5 grame de atoxil nu se găsește nici unul care să fi avut cel mai mic accident datorit tratamentului, astfel încât chiar copii pot fi tratați cu 0.5 gr din această substanță.

Cu toate aceste mai cu seamă văzând rezultatul incomplet obținut prin acest tratament la cazuri vechi și complicate, am căutat să-l perfecționez.

Împreună cu d-l Dr. Vasiliu și cu d-l Gheorghiu am combinat injecțiunile cu un tratament intern de acid arsenic 1—5 gr și cu fricțiuni cu o pomadă de 1:5 acid arsenic și am obținut și cu această metodă ameliorări rezezi și surprinzătoare.

Anume în 14 cazuri de pelagră s'a obținut disparițiunea tuturor simptomelor, în 7 cazuri după 6—10 zile, în 8 alte cazuri după 10—28 zile. Rezultatele par deci a fi superioare tratamentului simplu, însă în unele cazuri s'a produs cel puțin la început o agravare a stării intestinale, ceea ce trebue atribuit acidului arsenios, căci atoxilul singur produce din contra o încetare repede a diareei pelagroase.

Studiind mai de aproape rezultatele obținute, vedem din cele 14 cazuri de pelagră că la copii și adulți și în cazuri cronice se obțineă vindecare după 6—28 de zile în urma 1—41 injecțiuni de 0.5 gr atoxil și a administrării la interior de 4 mgr acid arsenios.

N'am observat după 6 luni nici o recedivă.

Faptul că aceste doze mari de arsenic au fost suportate și de copii de 18—20 kgr greutate, ne îndreptățește ca să încercăm la adult și doze mult mai mari, ceea ce va face tratamentul și mai efice, apropiindu-se de rezultatele obținute de Löffler la tripanosomiază.

Rezultatele noastre sunt cu atât mai evidente, cu cât mai mulți bolnavi vindecați de 5—20 ani suferiau de pelagră și cu toate că au fost adesea timp mai îndelungaț tratați în spital, s'au ameliorat numai în mod trecător, însă nu s'au vindecat.

Acest tratament lucrează asupra tuturor simptomelor boalei, făcând să dispară întâiu edemul și eritemul, apoi oprește diarea, turburările mentale, melancolia și astenia le vindecă repede și în orice caz greutatea bolnavului crește repede cu 1 1/2 kgr—4 kgr.

Se naște întrebarea dacă, în baza acestor observațiuni, suntem îndreptățiți să recomandăm un tratament general și sistematic al pelagroșilor cu această metodă sau cu una asemănătoare, iar pe de altă parte se poate întrebă dacă această reacțiune evidentă la acțiunea preparatelor organice de arsenic ne permite să tragem vreo concluzie asupra etiologiei boalei.

În ce privește prima chestiune, cred că experiența noastră bogată, cum și observația obiectivă, ne îndreptățește să propagăm această metodă.

Va trebui deci primăvara pelagroșii aduși în serii în tratamentul spitalelor și infirmeriilor, de unde în 1—4 săptămâni ar pleca cei mai mulți însănătoșiți, apoi va trebui ca alimentația foștilor pelagroși să fie anume supravegheată.

Aceasta constituie astăzi combaterea cea mai rațională a pelagrei, rămânând bine înțeles îmbunătățirea alimentației țaranului cel mai important desiderat pentru prevenirea ei.

Mai suntem convinși că vindecarea pelagrei are să influențeze chiar și asupra stării economice a celor mai periclițați.

Acțiunea aproape specifică a atoxilului, care substanță este activă mai ales la boalele produse de protozoare, cum și acțiunea atoxilului asupra tuturor manifestațiunilor pelagroase, ne permite tragerea unor concluziuni prin analogie.

Cu toate că este sigur că pelagra este mai mult o boală toxică, este foarte probabil că ea este datorită stricăciunii porumbului prin paraziți și nu este imposibil că din porumb stricat nu numai substanțe toxice ci și paraziți se pot transmite organismului predispus, fie direct, fie prin mijlocirea unor insecte sau altor organisme.

Prin analogie cu malaria, cu piroplasmosa, cu tripanosomiazele cari de multe ori se găsesc în aceleași localități, se poate admite că și pentru transmitemerea pelagrei ar putea să intervină un oarecare animal intermediar, iar pentru infecțiune și intoxicație un microparazit animal. Acest animal trebuie să fie foarte mic, la limita vizibilității chiar cu microscopul cele mai puternice, deoarece cercetările mele au fost până acuma negative, totuș rezultatele tratamentului cu arsenic ne încurajează să continuăm cercetările.

a) *Arsacetina în pelagră.*

Ehrlich m'a invitat să încercăm aici la pelagră arsacetina care la alte boale de piele i-a dat rezultate bune.

D-nii Vasiliu și Gheorghiu au întrebuințat deci această substanță la 20 pelagroși, însă rezultatul pareă a fi inferior tratamentului cu atoxil.

Publicăm aici observațiunile asupra tratamentului pelagrei, cu Arsacetină, arătându-ne totdeodată aceste observațiuni împrejurările înbolnăvirii și simptomele formelor mai grave ale pelagrei.

1. **Marița Calistru Lazăr**, de 19 ani, din comuna Tansacot-Suhuleț, jud. Vaslui, a intrat în spital la 5 Aprilie 1909.

Anamneza. În copilărie a avut în mai multe rânduri friguri, asemenea coriu (morbili), de pelagră e bolnavă dela etatea de 13 ani jupindu-se regulat în toate primăverile. În iarna trecută 1908 pe la Crăciun i-a venit deodată o paralizie a picioarelor neputând umbla de loc până mai acum vreo lună, când a început a se mai ridica. Menstruația tardivă la 18 ani, a avut-o numai de vreo două ori până acum.

Părinții trăesc și sunt sănătoși, are 3 frați (doi băieți și o soră) cari nu se jupuesc. Nu se poate ști exact dacă în ereditate nu există sifilis sau alcoolism. Ca stare materială stau relativ bine având două falci, două case și două vaci.

Starea prezentă. Desvoltarea generală întârziată, aparență puerilă, intelectul debil fiind pelegă. Greutatea corpului 37 kgr 700 gr. Eritem negru bine pronunțat pe dosul mânilor, în regiunile laterale ale gâtului și la ceafă, pe dosul picioarelor mai puțin pronunțate, hipertrofia corpului tiroid, pielea de pe palme moale și umedă, eritem al gurii, limba puțin crăpată, dinții normali ca formă și implantațiune. Diaree simplă. Din partea organelor respiratorii nimic remarcabil, inima în bună stare, puțină tachicardie — 90 puls. pe minut —. Pulsul plin și regulat, temperatura normală, nimic din partea splinei, a ficatului și a rinichilor. Pupilele puțin dilatate și egale, vederea normală, auzul destul de fin. Din partea măduvei spinării constatăm exagerarea tuturor reflexelor superficiale și profunde, mai pronunțate la jumătatea dreaptă a corpului; există și o deviație a comisurii gurii spre dreapta, ce se accentuează în timpul mișcărilor. Picioarele rotăte în lăuntru și aplecate în jos, degetele se rotează afară când voește a mișcă picioarele rămânând spațiurile interdegitale foarte pronunțate, o adevărată atitudine în evantail ce se exagerează excitând reflexul plantar. Pielea de pe dosul picioarelor are un șanț foarte pronunțat începând dela spațiul interdigital al degetului mare cu întâiul metatars și se termină pe la baza celorlalte degete până la mar-

ginea externă a picioarelor. Se poate țineă pe picioare, mersul cu pași mici apăsând tare cu degetele pe parchet și rotând călcâiele în afară. Musculatura gambelor rigidă fără atrofie apreciabilă. Sensibilitatea la durere și temperatură este dimineața puțin întârziată dela genunchi în jos. Coloana vertebrală puțin curbată înainte, mersul e anevoios simțind necesitatea de a se sprijini de paturi. N'are semnul lui Romberg. Acuză dureri în genunchi și în lungul tibiilor, cefalalgie, amețeli mari și văjiituri de urechi.

Câte odată are polachiurie.

Tratamentul. La 8 Aprilie i s'a făcut *două injecțiuni* ipodermice cu câte 25 ctgr Arsacetină, în total 50 ctgr.

11 Aprilie, a doua zi după injecție a avut greață și a vărsat, ea zice însă că și înainte aveă câte odată asemenea crize; astăzi e bine, durerea de cap și amețeala micșorându-se, are o stare de mulțumire internă, apetitul e bun, diarea persistă, dar mai puțină. Greutatea corp. 35.200 gr.

19 Aprilie, continuă a se simți bine, eritemul aproape dispărut, diarea persistă, greutatea corpului 38.500 gr, *injecție* cu 0,50 ctgr în 2 seringi.

26 Aprilie, nici o turburare din cauza tratamentului, ca stare subiectivă bolnava e foarte mulțumită, tot are diaree. Greutatea 38 kgr.

29 Aprilie, bolnava are putere mai multă, mersul mai cu putere, dar cu aceeaș incorectitudine.

9 Maiu, *injecție* cu 0,50 ctgr, bolnava se simte ușor. Tot mai are însă diaree. Greutatea 37.100 gr.

10 Maiu, starea de ameliorare se mănține.

18 Maiu, greutatea corpului 38.300 gr, *injecție* cu 0,50 ctgr.

26 Maiu, *injecție* cu 0,50 ctgr, aceeaș stare relativ bună, am încercat a adăugă la interior 0,003 mgr. de acid arsenios în pilule, dar văzând că diarea se exagerează, am oprit acest ingredient.

29 Maiu, bolnava a căpătat o parotidită ușoară.

30 Maiu, *injecție* cu 0,50 ctgr.

8 Iunie, bolnava e bine ameliorată în ceea ce privește sistemul cutanat, tubul digestiv și starea generală, iar fenomenele medulare aproape nemodificate, cerând a ieși din spital se eliberează. Ea a primit în total 3 grame de Arsacetină în timp de două luni.

2. Ioana Gh. Ganțo, de 22 ani din Brănișteni, necăsătorită, domiciliată în satul Brăniștenii-de-sus (Târși), intrată în spital la 11 Aprilie 1909.

Anamneza. Nu-și amintește să mai fi fost bolnavă de vreo altă boală până acum 5 sau 6 ani, când a căpătat pelagră. Vreo doi trei ani numai se jupia regulat, iar de atunci în fiecare primăvară are și diaree. Menstruație i-a venit târziu, la 21 ani. Părinții sunt sănătoși, are patru frați cari asemenea sunt sănătoși, o mătușă, soră cu tatăl, s'a jupit și a murit de această boală. Ca stare materială stau bine având trei fălci de pământ și vite (5 capete mari și 10 oi). Porumbul îl păstrează în coșer.

Starea prezentă. Massa musculară mediocră în general bine dezvoltată, anemie pronunțată, eritem roșu pe dosul mânilor și al picioarelor, palmele asudate, gamba edimațiate până la genunchi, buzele și mucoasa bucală eritematoase, gingivită cu sângerare, limba are numeroase crăpături longitudinale și transversale, faringită; dinții de jos rari și cu direcție oblică în afară, apetitul diminuat, diaree uneori sanguinolentă, temperatură normală, tachicardie (112 puls. p. m.) greutatea 45.600 gr. Nu se observă leziuni organice din partea organelor viscerale afară de balonament al abdomenului cu meteorism. Acuză dureri prin pânțece, piroză și amețeli.

Tratamentul. 11 Aprilie, Arsacetină 0,50 ctgr în două injecții subcutanate.

19 Aprilie, eritemul s'a ofilit, se simte mai bine, diareea însă continuă, apetitul încă nu e bun, injecții cu 0,50 ctgr.

26 Aprilie, e mult mai bine, eritemul aproape complet discutat, apetitul a revenit, diareea aproape dispărută, greutatea 45 klgr. Injecții cu 0,50 ctgr.

28 Aprilie, bolnava iese din spital bine, ameliorată. În total a primit un gram și jumătate Arsacetină în 17 zile. La ieșire greutatea corpului 46 kr.

3. Mihai Moise, de 53 ani, din comuna Dămieniști, intrat în spital la 8 Aprilie 1909.

Anamneza. În copilărie a avut friguri și coriu, de alte boale nu-și amintește. De pelagră e bolnav de 10 ani, întâmplându-se a nu se jupî în câte un an, dar niciodată nu s'a simțit complet bine de atunci. A abuzat de băuturi spirtoase, în special de rachiu, zice însă că de vreo 8, 9 ani nu mai bea, boala a început cu jupuituri pe mâni, mai în urmă a avut în repetate rânduri și diaree, n'are dispozițiuni ereditare, copii n'are. S'a căutat în mai multe rânduri pe la diferite spitale. E sărac având numai 40 prăjini, dar

mai arendează loc dela proprietar, neagă însă că ar fi mâncat porumb sau făină stricate.

Starea prezentă. Bolnavul e nalt, musculatura mediocră, țesutul grăsos dispărut, are eritem pe dosul mânilor, până la jumătatea antebrațelor, pe piept și pe dosul picioarelor urme, limba crăpată, gingivită scorbutică, cordul bate sub mamelon, nu sunt sufluri, puls. 80, ficatul și splina normale, nimic din partea celorlalte organe. Apetitul e bun, scaunele regulate. Acuză fierbințeli prin mâni și picioare, îi arde trupul, n'are putere de a munci, are amețeli și se simte zăpăcit. Greutatea corpului 53.500 gr.

Tratamentul. 11 Aprilie, 0,50 ctgr Arsacetină în două injecțiuni. 19 Aprilie, bolnavul e foarte mulțumit, se simte bine, dar încă nu complet lucid la cap; greutatea 53 kgr 950 gr.

26 Aprilie, inj. cu 0,50 ctgr, continuă a se simți bine.

29 Aprilie, continuă a fi bine.

3 Mai, bolnavul se simte restabilit și iese din spital. Greutatea 54 klgr.

4. Smaranda Iordachi Vultur, de 12 ani, din com. Brănișteni, jud. Roman, intrată la 18 Aprilie.

Anamneza. Mama pelagroasă, tatăl și frații sănătoși.

În copilărie a fost sănătoasă, de după Paști, anul acesta a început a i se înroși obrații, mânilor și picioarele asemenea, are usturime în gură.

Starea prezentă. Copila bine dezvoltată pentru etatea ei, greutatea 30,200 gr. Eritem pe obraz și nas în formă de fluture, buzele crăpate, mucoasa gurii iritată, roșie, limba crăpată mai profund în sens longitudinal, dosul mânilor asemenea crăpat ocupând și terțul inferior al antebrațului, picioarele cu eritem numai pe regiunea dorsală, nimic altceva din partea celorlalte sisteme.

Tratamentul. 18 Aprilie 0,50 ctgr Arsacetină în 2 injecțiuni. 20 Aprilie, n'a avut nici o reacțiune, nici locală, nici generală, eritemul a început a se decolora și a se discua, bolnava se simte bine.

24 Aprilie, de pe față eritemul a dispărut, pe mâni se mai observă puțin.

26 Aprilie, bolnava se simte bine, greutatea 31 klgr, eritemul a dispărut din toate părțile, afară de mâni unde abia este perceptibil, iese din spital.

5. Nică Vasile Tulbure, de 8 ani, din comuna Butnărești, județul Roman, intrat la 16 Aprilie. Nimic în antecedentele ereditare și personale.

Starea prezentă. Bolnavul e puțin dezvoltat pentru vârsta sa, greutatea corpului 13,900 gr, țesutul grăsos dispărut, stare de depresiune. Are eritem foarte pronunțat pe obraz și nas cu cruste asemenea pe frunte, bărbie, de jur împrejurul gâtului, pe regiunea sternală, pe mâni foarte pronunțat pe toată regiunea dorsală trecând cu două trei lățimi de deget și pe antebrățe cu crăpături adânci pe părțile laterale și dorsale ale degetelor, mai ales la degetele mari sângerează, palmele umede, pe dosul picioarelor și pe terțul inferior al gambelor cari sunt ușor edemațiate. Mucoasa gurii foarte roșie, limba crăpată, pântecul balonat, meteorism și diaree simplă, pulsul și temperatura normală, nimic apreciabil din partea celorlalte organe.

Tratamentul. 18 Aprilie, injecție cu 0,50 ctgr Arsacetină.

Temperatura care înainte de injecție era 37.1, după injecție a fost 37.8.

20 Aprilie, copilul e vioiu, a început a se juca și zice că îi e indemână.

25 Aprilie, eritemul ofilit se descuamă în lame mari, crăpăturile de pe degete vindecate, starea generală bună, greutatea corpului 14.400 gr.

26 Aprilie, injecții cu 0,50 ctgr.

29 Aprilie, starea generală foarte bună.

2 Maiu, injecții cu 0.50 ctgr.

9 Maiu, greutatea 15 kgr, copilul se poate considera ca vindecat; totuși îl ținem în observație.

17 Maiu, greutatea corpului 15.400 gr, injecții cu 0.50 ctgr.

23 Maiu, Arsacetina e perfect tolerată, starea generală foarte bună, greutatea corpului crescută la 15.700 gr; i s'au făcut nouă injecții cu 0.50 ctgr. și s'au adaus încă 3 miligrame acid arsenios la interior.

30 Maiu, continuă a fi bine; i s'a făcut încă cu 0,50 ctgr injecțiuni, continuând cu 3 mgr. acid arsenios la interior.

5 Iunie, greutatea corpului 15,800 gr, copilul e vindecat și iese din spital.

De remarcat toleranța acestui copil pentru arsenic; el a primit 3 grame de Arsacetină și 36 miligrame de acid arsenios în 47 zile.

6. Manole Gh. Pavel Tănase, de 12 ani, din com. Miroslavești, cât. Ciuhurăni, jud. Suceava, intrat în spital la 12 Aprilie 1909.

Anamneza. Declară că a fost bine până în vara trecută, când s'a îmbolnăvit în urma mâncării unor prune crude, a căpătat dureri prin pânțele, greață, vărsături și diaree, apoi dizenterie și friguri; de pe atunci a început a se jupî pe mâni, în urmă s'au umflat ajungând în starea prezentă. E sărac, tatăl său l-a dat ca servitor la alt țaran.

Starea prezentă. E de talie relativ înaltă, foarte anemic și cu anazarcă, mai ales picioarele, scrotul și pânțele foarte edemațiate, ascită, ficatul mărit de volum întrece cu 5 ctm falsele coaste și e dureros la presiune, splina asemenea mărită de volum. Sistemul venos subcutanat abdominal foarte dilatat, vinele cât penele de găscă fac relief mai ales în regiunea ipohondrului drept un caput medusae foarte caracteristic și în toată regiunea toracică dreaptă anterioară. Apetitul exagerat, diaree abundentă, urina foarte diminuată fără albumină. Inima la stânga ușor mărită de volum, bătăile clare dar frecvente și ritmul cu tip de galop, pulsul mic, 102 puls. pe min. Ganglionii limfatici măriți în regiunile laterale ale gâtului și în regiunile inguinale. Pe dosul mânilor și al picioarelor eritem roșu, pielea de pe palme moale, umedă și edemațiată. Greutatea corpului 27 klgr.

Tratamentul. Până la 18 Aprilie tratamentul obișnuit fără nici o schimbare aparentă.

18 Aprilie, Arsacelină 0,50 ctgr în 2 injecțiuni.

26 Aprilie, greutatea a scăzut la 23.500 gr. A doua zi după injecție a început diureză, apoi s'a desumflat, așa că azi edemul a rămas numai la gambe. E vesel, intelectul vioiu, apetitul e bun, diareea continuă. Aspectul general este aproape al unui schelet. Injecție cu 0,50 ctgr.

29 Aprilie, continuă a se află bine, ficatul tot așa de mare, vinele subcutanate au acelaș aspect, extremitățile inferioare dela coapsă în jos roșii prin congestiunea pielii.

2 Maiu, injecții cu 0,50 ctgr.

9 Maiu, greutatea corpului mult crescută, 25 kgr, se observă urme de edem la gambe și piciorul stâng. El e foarte vesel, doarme bine și are un apetit excelent.

17 Maiu, figura a început a se colora, diareea a încetat, ficatul mai scăzut nu mai este dureros, vinele abdominale mai puțin aparente, la gamba dreaptă tot e puțin edem, injecții cu 0,50 ctgr; se adaugă încă 3 pilule de acid arsenios a un miligram pe zi.

23 Maiu, greutatea crescută la 26.500 gr. Edemul a dispărut complet.

30 Maiu, volumul ficatului diminuat nu mai întrece falsele coaste, matitatea splinei micșorată, ascita dispărută, edemul ambelor picioare ceva mai pronunțat, ghindurile limfatice diminuate, diarea a reapărut; s'au suprimat pilulele arsenicale și i s'au făcut numai injecții cu *0,50 ctgr.* Greutatea corpului 26.700 gr.

3 Iunie, starea generală bună, diarea a încetat, tot mai are ușor edem al gambelor; s'a suprimat medicația arsenicală, administrându-i-se fier și quinquină.

15 Iunie, greutatea 28.800 gr. Tot mai are puțină diaree din când în când și ușor edem al gambelor, mai ales la piciorul stâng. S'au reinceput injecțiile astăzi tot cu *0,50 ctgr.*

23 Iunie, injecții cu *0,50 ctgr.* Aceeaș stare relativ bună.

1 Iulie, greutatea 28.400.

4 Iulie, acuză cefalalgie, asemenea și o diaree destul de pronunțată; i s'a prescris bismuth și chinină.

8 Iulie, injecții cu *0,50 ctgr.*, cefalagia a stat, diarea persistă încă.

14 Iulie, toate turburările au dispărut, bolnavul se află încă în spital.

7. Ileana Neculai Sipoteanu, de 7 ani, din comuna Dulcești, jud. Roman, intrată în spital la 25 Aprilie.

Anamneza. A zăcut de coriu și friguri, de pelagră e bolnavă de 3 ani începând cu eritem, gastralgie și diaree, anul trecut diarea a fost sanguinolentă.

Starea prezentă. Copila e de talie relativ mică, anemică, culoarea feței galbenă teroasă. Eritem foarte pronunțat pe dosul mânilor și pe terțul inferior al antebrațului, asemenea și pe dosul picioarelor. Nu se constată nimic din partea celorlalte organe afară de diaree. Greutatea corpului 12.700 gr.

Tratamentul. 26 Aprilie, Asarcetină *0,50 ctgr* în 2 injecții, spre seară a avut vărsături alimentare.

2 Maiu, injecții cu *0,50 ctgr.*

9 Maiu, eritemul aproape dispărut, greutatea 13.100 gr, injecții cu *0,50 ctgr*, după două ore vărsături, cari au încetat spre seară. Greutatea 13.200.

11 Maiu, colorația feței ameliorată, are încă diaree.

15 Maiu, e bine, diarea a încetat.

23 Maiu, greutatea 12.000 gr. Injecții cu *0,50 ctgr.*

30 Maiu, starea generală bună, greutatea 13.200. Injecții cu *0,50 ctgr.*

3 Iunie, greutatea 14 kgr.

14 Iulie, bolnava a mers cât se poate de bine, greutatea se mănușine la 14 kgr. Dela 30 Maiu a mai primit 4 doze de câte 0,50 ctgr, câte una în fiecare săptămână, fără nici un inconvenient. Se află încă în spital.

8. Constantin Bârsan, de 43 de ani, din com. Brănișteni, jud. Roman, intră în spital la 28 Aprilie.

Anamneza. Nimic în eriditate. În copilărie coriu, friguri și enteralgii repetate. Se jupește de 4 ani câte puțin pe mâni și pe picioare, de un an însă eritemul a luat proporții mari însoțindu-se de turburări gastro-intestinale și cefalalgie; anul acesta eritemul de pe picioare s'a însoțit de bule de mărimea unui ou de găină cu edem și exagerarea tuturor celorlalte turburări.

Starea prezentă. Bine desvoltat, dar musculatura emaciată; are eritem pe față cu seboree mai ales pe frunte și aripele nasului, pe dosul mânilor cu flictene cât cireașa; eritemul e scorțos și se întinde până la jumătatea antebrățelor; pe gât, pe regiunea sternală eritem furfuraceu, pe dosul picioarelor bule separate având aparența unor arsuri, edem al gambelor. Mersul e greu, nu se sprijină pe călcâie, cu pași mici ca și când ar fi împiedicat de niște catene. Acuză cefalee, amețeli și diaree, uneori sanguinolentă. Temperatura normală, pulsul 100, greutatea 50,200 gr. Nimic obiectiv din partea celorlalte organe.

Tratamentul. 2 Maiu, injecții cu 0,50 ctgr Arsacetină, 3 mgr. de acid arsenios la interior.

4 Maiu, nici o reacție nici locală nici generală, eritemul se curăță mai ales pe mâni.

9 Maiu, se simte bine, eritemul aproape complet descuamat, merge mai sprinten, acuză încă cefalalgie și diaree. Injecț. cu 0,50 ctgr și 3 mgr. la interior.

18 Maiu, merge din ce în ce mai bine. Greutatea 51,600 gr, ici colo urme de eritem. Pigmentația pielii foarte pronunțată în jurul eritemului. Se plânge încă de amețelă. Inj. cu 0,50 ctgr și 3 mgr acid arsenios la interior.

23 Maiu, repetat injecția și pilulele arsenicale. Greutatea 55,400 gr.

30 Maiu, Inj. cu 0,50 ctgr Arsacetină și 3 pilule.

7 Iunie, simțindu-se bine a ieșit din spital.

9. Mihalache Roșu, de 54 ani, din com. Hălăucești, jud. Roman, intră în spital la 28 Aprilie 1909. Nimic în antecedentele eriditare și

personale. E bolnav din Martie anul curent, a început cu diaree, apoi roșeată pe mâni și picioare. În Aprilie i-au ieșit bășici mari pe dosul picioarelor, cari după ce s'au spart s'au înnegrît emanând un miros greu.

Starea prezentă. E bine dezvoltat, prea mult înălbit pentru vârstă, eritem roș pe ambele mâni până la jumătatea antebrațelor, pe dosurile picioarelor escare negre ale pielii, edem al gambelor. Gura eritematoasă, crepături ale limbii, vertigii și cefalee, diaree simplă cu colici. Neagă alcoolismul, greutatea 52.500 gr.

Tratamentul. 2 Maiu, injecț. cu 0.50 ctgr Arsacetină, 3 pil. ars. la interior.

9 *Maiu*, edemul picioarelor a dispărut, escarele s'au eliminat, noul epiderm crește, starea generală e mai bună, are apetit, cefalalgia a stat, diareea a diminuat la 3—4 scaune.

17 *Maiu*, inj. cu 0.50 ctgr și 3 pil., eritemul gurii dispărut.

21 *Maiu*, iese din spital bine ameliorat; greutatea 53.400 gr.

10. *Zamfira Perjeru*, 56 de ani, din com. Sagne, jud. Roman. În copilărie a avut friguri, a fost apoi mereu sănătoasă, a avut 13 faceri. De Pelagră e bolnavă în al 2-lea an.

Starea prezentă. Bine dezvoltată, nimic de remarcat decât obișnuitul eritem pe dosul mânilor până la terțul inferior al antebrațelor de culoare roșie și însoțit de edem asemenea și la gambe.

Acuză cefalee, dureri abdominale și diaree. Greutatea 48.500 gr.

Tratamentul. 2 Maiu, inj. cu 0.50 ctgr arsacetină și 3 pil. ars. a un miligram.

9 *Maiu*, durerile abdominale diminuate, eritemul și edemul extremităților aproape dispărut, greutatea 49.600 gr. Injecție cu 0.50 ctgr și 3 pilule.

17 *Maiu*, bolnava se crede vindecată, s'a făcut încă o injecție cu 0.50 ctgr ars.

23 *Maiu*, greutatea 50,200 gr, cere a ieși simțindu-se bine, totuși s'a mai făcut o injecție cu 0.50 ctgr și s'a eliberat din spital.

11. *Maria Grozavu*, 20 ani, din com. Mogoșești, căt. Muncelu de sus, jud. Roman, intrată la 28 Aprilie.

Anamneza. Mama moartă la 33 ani după ce a zăcut 8 ani având atacuri de epilepsie, tatăl are nădușeală și tușe, mai are 4 frați sănătoși și o soră care e măritată și are copii fiind cu toți sănătoși. Menstruele la 16 ani, la 18 ani s'a măritat, bărbatul o băteă, a avut un avort la 2 luni după cununie cu mare emoragie. De atunci

a slăbit. De Pelagră e bolnavă de 3 ani având regulat primăvara numai eritem. Cu câteva zile înainte de a intra în spital a avut o hemoptisie.

Starea prezentă. Talie submijlocie, musculatura mediocru dezvoltată, foarte anemică, culoare teroasă, eritem pe dosul mânilor și al picioarelor cu edem. Submitate la vârful stâng și înainte și înapoi, cracmente numeroase, suflu anemic la cord foarte pronunțat, tahicardie, 120 pe minut, dureri prin pânțele cu diaree uneori sanguinolentă, tuse mai pronunțată noaptea cu sudori și puțină febră, dureri în regiunea epatică și epigastrică, ici colea pe tegumente puncte de purpură. Urina nu conține albumină, are reacțiunea picropotasică. Greutatea 41.800. gr.

Tratamentul. 2 Maiu, injecții cu 0,50 ctgr și 3 pil. la interior.

5 Maiu, edemul dela picioare a dispărut.

9 Maiu, tusea și diarea s'au rărit, eritemul aproape complet dispărut. Greutatea 42,600 gr. Injecție cu 0,50 ctgr și 3 pil. arsenicale.

23 Maiu, diarea a dispărut. Injecții cu 0,50 ctgr și 3 pil. Până la 15 Iunie a făcut încă două injecții, câte cu 0,50 ctgr continuând și pilulele, ea a ieșit foarte bine ameliorată, apetit bun, submalitatea dela vârful stâng dispărută înapoi, tusea aproape complet dispărută, asemenea și sudorile, având greutatea de 45,300 gr.

12. Stefan Vasile Ionică, de 28 ani, din com. Talpa, jud. Neamțu, intrat la 28 Aprilie 1909.

Nimic în ereditate, acum 3 ani a avut tuse cu junghiu și vărsături de sânge, rămânând și acum cu un junghiu în partea dreaptă a toracelui. De pelagră e bolnav în al 2-lea an, primăvara asta eritemul a fost mai supărător și însoțit de diaree sanguinolentă.

Starea prezentă. Scheletul bine dezvoltat, musculatura emaciată, anemie, eritem pe mâni și dosul picioarelor ce se descuamă furfaceu, gura eritematoasă cu crăpături ale limbii, dureri în abdomen mai pronunțate în epigastru, diaree sanguinolentă, bronchită fetidă, n'are febră, cefalalgie ce se exagerează în timpul tusei. Greutatea 57,900 gr.

Tratamentul. In Maiu injecții cu 0,50 ctgr 3 pil. ars.

9 Maiu, ameliorare însemnată, diarea aproape dispărută, asemenea și cefalalgia, tusea a diminuat mult, mirosul fetid a dispărut, doarme bine, are apetit, eritemul vindecat; injecții cu 0,50 ctgr și 3 pilule.

16 *Maiu*, greutatea 59,600 gr. Toate fenomenele aproape dispărute, simțindu-se bine cere a ieși din spital.

13. *Simion Lebădă*, de 12 ani, din com. Șagna, căt. Vulpășești, jud. Roman, intrat la 17 *Maiu*. Mama moartă de 6 ani nu se știe de ce, tatăl trăește și e sănătos, în familie nu se jupește nimeni. Acum 2 ani a mai fost bolnav de pelagră dar i-a trecut, în primăvara aceasta a început din nou, întâiu cu durere de cap, apoi eritem și în urmă diaree câte odată sanguinolentă.

Starea prezentă. Ca talie bine dezvoltat pentru vârsta sa, musculatura însă emaciată, culoarea tegumentelor palidă, eritem pe mâni și picioare cu edem, asemenea eritem pe față, limba cu puține crăpături longitudinale, mucoasa bucală iritată, roșie, amigdalele îngorjate, gingiile îmuiate și ușor sângerânde. Ganglionii limfatici în regiunile laterale ale gâtului se înșiră ca niște mătânii. Dureri prin abdomen și diaree sanguinolentă. Pulsul plin. Tachicardie. Nimic din partea celorlalte organe. Greutatea corpului 28,800 gr.

Tratamentul obișnuit, până la 1 *Iunie* fără ameliorări însemnate.

1 *Iunie*, injecții cu 0,56 ctgr arsacetină.

7 *Iunie*, ameliorare însemnată, eritemul aproape dispărut, diarea a diminuat nema mai fiind sanguinolentă. Injecții cu 0,50 ctgr.

15 *Iunie*, bolnavul se simte bine, eritemul a dispărut de tot rămânând urme roșii, tot încă are puțină diaree. Greutatea corpului 29 kgr. Injecții cu 0,50 ctgr.

21 *Iunie*, diarea dispărută, bolnavul e bine ameliorat, iese din spital. Greutatea corpului 30 kgr.

14. *Catrina G. Dămoc*, de 60 ani din com. Săbăcari, jud. Roman, intră în spital la 15 *Iunie* 1909.

Anamneza. Părinții nu s'au jupit, o soră a tată-său însă a murit de această boală. Măritată de 40 ani, a făcut 7 copii din cari 3 au murit, unul de vărsat și doi de scarlatină, ceilalți sunt sănătoși afară de o fată de 25 ani care de asemenea se jupuește. E văduvă de 17 ani, bărbatu-său a murit subit, ea nu-și amintește să fi zăcut vreodată la pat. De pelagră e bolnavă de 3 ani, începând în primăvara anului 1907 cu diaree, apoi cu jupitură. Boala s'a repetat în fiecare an, în primăvara aceasta a început de după Paște.

Starea prezentă. Bolnava e naltă, musculatura emaciată, țesutul grăsos aproape dispărut. Figura palidă și innegrită, eritem negru roșcat pe dosul mânilor, foarte pronunțat până la jumătatea antebrațelor și însoțit de flictene, asemenea și pe dosul picioarelor cari

sunt puțin edimațiate. Eritemul face impresia unor adevărate combustioni. Mucoasa bucală puțin eritematoasă, limba cu multe crăpături stelate. N'are apetit, are ghiorăituri prin pânțele cu diaree moderată, 3—4 scaune pe zi fără sânge și fără dureri, are dureri și înțepături în tălpi, slăbiciune în picioare și uneori amețeală. Nimic din partea organelor respiratorii și circulatorii, temperatura normală, pulsul 100 pe minut. Greutatea corpului 53 kgr.

Tratamentul. 15 Iunie, injecții cu 0,50 ctgr și 2 pil. arsenicale.

21 Iunie, bolnava se simte mai bine, eritemul de pe mâni s'a curățit, dar iese un altul nou, pe picioare de asemenea, însă mai puțin, apetitul nu a revenit, diareea mai scăzută.

22 Iunie, injecții cu 0,50 ctgr, bolnava zice că se simte mai bine, eritemul cel nou a luat un caracter acut cu bube, furunculi și edem, diareea persistă.

1 Iulie, e foarte slăbită, nu se mai poate ține pe picioare, diareea exagerată. Injecții cu 0,50 ctgr.

2 Iulie, fiind reclamată de familie, iese din spital statu-quo.

15. Varvara Dămoc, 25 de ani, din com. Săbăcari, jud. Roman, intrată la 15 Iunie 1909. E fiica bolnavei anterioare. Ține minte că a fost bolnavă în copilărie mult timp dar nu știe de ce. E măritată de 5 ani, are doi copii cari trăesc și sunt sănătoși, unul fiind de țată e cu bolnava; el se prezintă bine dar are puțină diaree. Bărbatul nu se jupește. Are pământ, dar mai închiriază, face destui păpușoi, însă știe bine că a mâncat făină aprinsă. De pelagră e bolnavă dela Paști, anul acesta începând deodată cu treapd și eritem.

Starea prezentă. Bolnava e bine dezvoltată, nu prezintă nimic apreciabil din partea tuturor organelor interne. Are eritem roș pe mâni până la jumătatea antebrățelor, pe picioare culoarea neagră mai pronunțată, uniform până la jumătatea gambelor, pe față mai mult pe dosul nasului și pe buze, limba e roșie și cu crăpături longitudinale. Ea se plânge de usturimi pe părțile afectate, de amețeli și treapd. Temperatura normală, tachicardie, 128 pe minut. Greutatea 49.200 gr.

Tratamentul, 15 Iunie, injecție cu 0.50 ctgr.

21 Iunie, bolnava simte multă limpezime la cap, amețeala a dispărut, așa încât își poate scaldă copilul, usturimile au diminuat, eritemul de pe nas, buze și pe mâni aproape dispărut, pe picioare e în aceeaș stare. Injecțiile cu 0.50 ctgr.

24 Iunie, bolnava se simte foarte bine, însă din cauza unor împrejurări cari o forțează a ieși din spital nu poate continua tratamentul.

16. Mihai Gheorghe Tocănel, de 50 ani, din com. Batești, județul Roman, intrat la 4 Iunie 1909. Părinții nu s'au jupit nici colaterali. Nevasta dintâi s'a jupit și a murit de această boală acum zece ani. Are 100 prăjini de loc și mai închiriează, știe bine că a mâncat porumb și malaiu stricate. N'a abuzat de alcool. S'a îmbolnăvit în primăvara anului 1908 având numai eritem care a dispărut toamna. În primăvara aceasta a reînceput prin Aprilie, dar mai întâiu cu treapăd sanguinolent și mai târziu s'a arătat eritemul.

Starea prezentă. Individul de statură mijlocie, mai mult scurt, are aparența vârstei sale. Musculatura bine dezvoltată, prezentă eritem ușor pe frunte unde s'arată sub forma unor pete brune, pe mâni e foarte pronunțat, epidermul e îngroșat cu aparența scoarței de copac, pe picioare e și mai pronunțat negru cu flictene și se întinde până la mijlocul gambelor cari sunt edemațiate. Limba roșie crăpată în diferite sensuri. Din partea celorlalte organe se constată o bronchită catarală. Cordul are bătăile normale, pulsul plin, 80 pe minut, bolnavul e zăpăcit, se plânge că n'are vederile clare, are usturimi pe locurile atinse de eritem, se plânge de dureri prin pânțece, are inapetență, diaree simplă și greutate în picioare. Arterele accesibile puțin dure, temporalele sinuoase desemnându-se bine sub piele. Greutatea corpului 48,400 gr.

Tratamentul. 15 Iunie, inj. cu 0,50 ctgr Arsăcetină.

23 Iunie, bolnavul e mai bine, edemul a dispărut aproape cu totul, durerile din pânțece asemenea, eritemul de pe frunte vindecat, cel de pe mâni și picioare ameliorat, flictenele au lăsat ulcere superficiale, luciditatea intelectuală a revenit. Inj. cu 0,50 ctgr.

1 Iulie, diareea a încetat, eritemul a dispărut, bolnavul se simte mulțumit, are apetit bun, greutatea corpului a sporit la 49.800 gr.

8 Iulie, bolnavul e ca și vindecat. Inj. cu 0,50 gr.

11 Iulie. Iese din spital, greutatea corpului 50,300 gr.

17. Dumitrescu Jarcan, de 55 ani, din comuna Galbeni, județul R.-Sărat, intrat la 15 Iunie 1909.

Anamneza. Nici părinții lui, nici colaterali n'au avut pelagră, are patru copii, din opt câți a făcut, cari sunt sănătoși, ceilalți au murit de mici, probabil de trizmul noilor născuți (apucate). Nu-și aduce aminte să mai fi zăcut de altă boală până acum un an când s'a bolnăvit de pelagră; neagă a fi mâncat porumb stricat; are 7

pogoane, se hrănește cu porumb și macină odată pentru trei săptămâni. A abuzat de băuturi spirtoase. Din iarna anului 1907 a început a se simți rău. În primăvara următoare pe la Paști s'a arătat crăpăciune pe la mâni și picioare, astă toamnă și peste iarnă i-a fost mai bine. În primăvara aceasta a început din nou.

Starea prezentă. Bolnavul e înalt, bine făcut, dar musculatura mediocră și țesutul grăsoz puțin abundent, el a înălbit prea mult relativ cu vârsta. Are eritem pe mâni și pe dosul picioarelor cari sunt edematiolate, călcâiul drept are o crăpătură adâncă și gambele varice foarte dezvoltate. Dinții în mare parte căzuți, mucoasa bucală roșie normal, limba curată cu puține crăpături transversale neregulate; afară de constipație nu se plânge de alte fenomene gastrice. Nimic apreciabil din partea plămânilor, inima puțin hipertrofiată, sgototele cu timbru anormal și cu intermitențe cari se observă și în puls. Nimic din partea ficatului, splinei și a rărunchilor. Eritemul se observă și de jur împrejurul gâtului pe stern și pe ceafă, unde se întinde în jos până la mijlocul spațiului interscapular. Greutatea corpului 67,500 gr.

Tratamentul. 15 Iunie, injecție cu 0,50 ctgr Arsacetină și 2 pilule arsenicale.

21 Iunie, bolnavul e foarte mulțumit, simte în special o ușurință mare în corp, constipația persistă — purgativ. Inj. cu 0,50 ctgr.

28 Iunie, eritemul a dispărut, crăpătura s'a vindecat, iar bolnavul fiind forțat de interese iese din spital bine ameliorat. Greutatea crescută la 69,400 gr.

18. Gheorghe Pintilie, de 50 ani, din com. Butnărești, jud. Roman, intrat la 11 Iunie 1909.

Anamneza. Nimic important în antecedentele ereditare și personale. De pelagră e bolnav din Februarie 1908, începând cu eritem pe dosul extremităților și pe față, apoi cu cefalee și diaree, fenomene cari au încetat toamna. În primăvara anului curent au reînceput toate fenomenele adăogându-se o usturime mare în gură și ptialism.

Starea prezentă. Bolnavul e în emaciație, greutatea corpului 54,200 gr, eritem pe dosul mânilor și al picioarelor (cari sunt edematiolate), pe ceafă, spete și piept. Stomatită eritematoasă, limba crăpată în diferite senzuri, diaree ușoară, enteralgie, ptialism foarte abundent. Nu acuză nimic din partea celorlalte sisteme și nici nu se constată obiectiv vreo leziune.

Tratamentul. 15 Iunie, inj. cu 0,50 ctgr Arsacelină și 3 pilule arsenicale a un miligram.

22 Iunie, bolnavul e mult ameliorat, ptolismul și diarea aproape dispărute, eritemul asemenea ameliorat. Bolnavul din diferite motive iese din spital. Greutatea corp. 54,600 gr.

19. Zamfira Ion Marin, de 40 ani, din com. Trifești, jud. Roman.

E în stare de confuzie mentală, încât nu putem afla nici o dată anamnestica.

Starea prezentă. Strașnic eritem negru pe dosul mânilor și al picioarelor, niște adevărate combustioni gangrenoase, buzele eritematoase, gingiile mai sângerânde, gura roșie, limba crăpată. Nu treapădă. E într'o somnolență și o stare de depresiune înaintată. În urma excitațiilor senzoriul pare a se deșteptă și atunci se observă turburări ale sensibilității generale cu idei de negațiune opiniatră: n'are ochi, n'are gură, nas, limbă, etc. Nimic obiectiv din partea organelor viscerale, puțină tachicardie, puls 80, temperatura normală. Greutatea corpului 39.700 gr.

Tratamentul. 15 Iunie, inj. cu 0,50 ctgr Arsacelină.

22 Iunie, ameliorare pronunțată, somnolența a diminuat, intelectul a început a se trezi, eritemul a luat un aspect mai bun. Injecție cu 0,50 ctgr Arsacelină.

1 Iulie, ameliorare însemnată în eritem, se plânge de slăbiciune mare. Greutatea 49 kgr, nu vrea să mai stea în spital, a început diarea.

4 Iulie, f. slăbită, diarea continuă având scaune inconștiente. Cu toate insistențele noastre familia cere a o lua din spital, ceace i se acordă.

20. Paraschiva Gavril Moraru, de 9 ani, din com. Trifești, jud. Roman intrată la 18 Iunie 1909.

Anamneza. Mama pelagroasă, tatăl e sănătos, are încă o soră și un frate sănătoși. La etatea de 3 ani a suferit probabil de bronchopneumonie (strâns), venită în urma coriului. De 6 luni s'a îmbolnăvit începând cu durere de cap, enteralgie și diaree cu sânge, prin Februarie a. c. a început a se ivi eritemul.

Starea prezentă. Copila e bine dezvoltată potrivit cu vârsta sa. Are eritem pe toată fața, pe gât și ceafă, dosul mânilor până la jumătatea antebrăului pe regiunea sternală, pe dosul picioarelor până la terțul inferior al gambelor cari sunt edimațiate. Mucoasa bucală iritată, limba crăpată, dureri vagi abdominale, ușoară cefalee, tem-

peratura și pulsul normale, nimic apreciabil din partea celorlalte organe. Greutatea corpului 25 kgr.

Tratamentul. 23 Iunie, injecție cu 0,50 ctgr arsacetină și trei pilule arsenicale a 1 miligram.

1 Iulie, se plânge de cefalee, eritemul ameliorat, pe față dispărut lăsând un contur pigmentat, edemul gambelor dispărut. Injecții cu 0,50 ctgr arsacetina.

8 Iulie, toate fenomenele au dispărut, persistă un foarte ușor eritem încă pe dosul picioarelor. Greutatea corpului a sporit mult (28 kgr).

10 Iulie, iese din spital *bine ameliorată.*

Reiese din aceste cercetări, că Arsacetina are asemenea un efect favorabil în pelagră, mai cu seamă în cazurile proaspete.

În câteva cazuri în cari pelagra e în asociație cu sifilis și cu malarie, rezultatele sunt chiar remarcabile.

Din contra în cazuri de toxemii profunde, în cahexii și în așa numitul tifos pelagros, mai departe în turburări serioase cerebrale sau medulare arsacetina este puțin eficace.

În cazuri de tuberculoză, arteroscleroză, alcoolism, bronșite asociate cu pelagră să constată o ameliorare în urma acestui tratament.

În general însă putem zice că rezultatul general al tratamentului pelagrei cu arsacetină este inferior celui cu atoxil. Mai cu seamă combinațiunea tratamentului cu administrare internă a arsenicului n'a dat rezultate încurajatoare, anume diarea care este una din manifestările cele mai importante ale pelagrei nu se modifică în bine sau chiar se agravează prin acest mod de întrebuintare a arsenicului.

Astfel putem zice că această substanță se apropie ca efect curativ de cacodilatul de arsenic și de arseniatul de methyl, fiind și aceste substanțe eficace dar inferioare atoxilului în tratamentul pelagrei.

În rezumat printre 20 bolnavi:

S'au vindecat 2 copii cu pelagră proaspătă, în 8 zile.

S'a vindecat 1 copil cu pelagră proaspătă, în 22 zile.

S'au ameliorat mult 3 tineri cu pelagră proaspătă pură, în 9—17 zile.

S'a vindecat un bătrân bolnav de 2 ori cu edeme, în 19 zile.

S'a ameliorat mult un om de 28 ani, bolnav de 2 ori având și bronșită putridă, în 18 zile.

S'a ameliorat puțin diarea pronunțându-se mai mult, (au luat și arsen intern) la 2 bolnavi în 18 și 19 zile.

S'a ameliorat pelagra proaspătă buloasă gangrenoasă în 23 zile.

S'a vindecat pelagră de 10 ani cu confuziune mentală în 25 zile.

S'a ameliorat mult pelagra pură de 1 an la un copil, în 34 zile.

S'a vindecat boala la un om de 50 ani cu bronșită, în 37 zile.

S'a ameliorat mult la un om de 50 ani pelagra de 1 an, în 41 zile.

S'a ameliorat boala de un an la un om de 55 ani cu intermitențe ale pulsului, în 43 zile.

S'a ameliorat mult pelagra de 3 ani cu tuberculoză, în 44 zile.

S'a vindecat un copil având mare depresiune și edem, în 44 zile.

S'a vindecat de pelagră un copil având și ciroasă hepatică, în 90 zile.

S'a vindecat un copil cu pelagră buloasă bolnav de 4 ani, în 69 zile.

Nu s'a ameliorat decât puțin un bolnav de 19 ani cu iritațiune gravă cerebrală și medulară, în 88 zile.

Se vede din aceasta că cei mai mulți pelagroși suferă și de alte boale la cari trebuie adăogat și scorbutul, anemia, dizenteria, malaria cari nu sunt amintite în acest rezumat. Este deci greu a judecă efectul tratamentului. Cu toate acestea se poate constată un efect bun, mai cu seamă la persoane tinere și cu pelagră mai proaspătă și puțin complicată.

c) *Substanța 606 a lui Ehrlich.*

Trei bolnavi pelagroși tratați de d-nii D-ri Vasiliu și Gheorghiu, (Roman) cu Dioxidiamidoarsenobenzol (subst. 606 Ehrlich).

1. Ion Buzdugan, (vezi anamneza și simptomele la pagina 183).

Tratamentul. 3 August, injecție cu 0,30 ctgr de No. 606. Substanța a fost preparată cu hidrat de sodiu și acid acetic, apoi neutralizată cu soluțiuni slabe de oxid de sodiu și acid acetic, obținându-se un volum de 0,10 Anc. care s'a injectat în două rânduri sub fiecare scapulă aproape de coloana vertebrală în țesutul celular subcutanat. Durerea foarte puțin accentuată și analogă cu cea produsă de celelalte injecțiuni medicamentoase puțin dureroase, seara temperatura 36.6, pulsul 78.

4 August. Dimineața temp. 36.5. Puls. 74. Durerile locale au încetat aproape cu totul, acuză ferbințeală în corp și în extremitățile inferioare. Seara temp. 37.5. Puls. 80, însă aritmic.

5 August. Dimineața 37.1. Puls. 76 tot aritmic. Seara 36.9. Puls. 76.

6 August. 37.2. P. 80, seara 37.5. P. 70.

7 August. Dimineața 37.2. P. 80, în locurile de injecție a început o tumefacție cu împăstare și roșeață intensivă a tegumentului făcând

în ambele părți relief pe o suprafață ca de 0,10 ctm diam., seara temp. 37.4. P. 80, regulat.

8 August. Dim. 36.7. Puls 78, seara 37.2. Puls 80.

9 August. Temp. 37. Puls 78, seara 36.9 Puls 84.

10 August. Conjunctiva palpebrală înșorjată cu secrețiuni lacrimale cleioase, fața mai descongestionată, insomnie, idei ipohondriace. Local, iritația a început a diminua, în jurul locurilor de injecție o duritate de 0,05 ctm. diametru puțin dureroasă la presiune. Dimineața temp. 36.9. Puls 84, seara 37.5 Puls 80 mic și iarăș puțin neregulat, ritmul cordului normal, greutatea corpului 73,500 gr.

11 August. Dim. T. 36.9 P. 80, seara 37.1 P. 88.

12 August. Dim. T. 36.5 P. 76, seara 37.1 P. 84.

13 August. T. 36.9 P. 86, seara 37. P. 78.

14 August. T. 36.6 P. 84, seara 37.2. P. iarăș neregulat; local pielea și-a reluat aproape caracterele normale, țesutul celular e tot împăstat și puțin dureros la presiune, conjunctiva oculară congestionată. Bolnavul zice că se simte în aceeaș stare, are amețeli, obnubilatiuni ale vederii, amnesie, câte odată halucinații ale auzului, manifestate prin oarecari pocnituri ce s'ar produce pe lângă dânsul și cari-i sugerează idei diabolice, se crede nenorocit, etc.; greutatea corpului 73,950 gr.

15—18 August. Pulsul și temperatura nu denotă nimic deosebit, local pielea de colorație normală, indurația aceeaș.

19 August. gr. 72,600 gr.

22 August. gr. 72,600 gr. bolnavul are fața și ochii mai puțin congestionați, dar e agitat, se crede posedat de duhul rău, e irascibil.

23—28 August nici o ameliorare.

29 August—3 Septembrie aceeaș stare generală a boalei.

2. Neculai Antăl, de 35 ani, Ungur din com. Botești, satul Nis-porești, jud. Roman, intrat în spital la 1 August 1910.

Anamneza. Părinții lui au fost sănătoși, murind la o vârstă înaintată; are patru frați cari nu se jupuesc și sunt sănătoși. În copilărie a suferit de friguri, armată n'a făcut având frate sub drapel, la 20 ani s'a însurat, are 2 fete cari sunt sănătoase, asemenea și femeia lui. Boala a început acum trei ani în mijlocul verii manifestându-se printr'un ușor eritem, în al doilea an eritemul a fost mai accentuat primăvara, toamna a avut treapăd disenteriform, în care timp s'a ivit din nou eritemul care a durat până în anul acesta. Are casă, o vacă, o mânăzată și 50 prăjini de loc, cari nu-i

sunt suficiente, popușoi îi ține în pod. Zice că la el acasă n'a mâncat popușoi stricați, pe la muncă însă a fost hrănit rău cu mălăigă amară și iute, asemenea pește stricat și brânză iute. Neagă boalele venerice și alcoolismul.

Starea prezentă. Pacientul e de talie mică, slăbit, musculatura mediocră, culoarea tegumentelor palidă teroasă. Prezentă un foarte pronunțat eritem negru ca scoarța de copac pe un fond roșcat; el e situat pe dosurile mânilor până la a $\frac{1}{3}$ parte a antebrațelor, pe dosurile picioarelor, în jurul gâtului și puțin pe sternum, asemenea o placă de eritem pe fața posterioară, terțul superior al brațului drept, buzele foarte eritematoase, limba crăpată, conjunctiva palpebrală injectată cu secrețiuni exagerate. Pe față și nas eritemul e mai puțin pronunțat. Are răgăituri, piroze, borborisme intestinale, o slăbiciune la stomac, apetitul diminuat și dacă mănâncă simte un gol, se plânge de dureri la cap, amețeli și sgomote bizare în urechi, obnubilațiuni ale vederii, mari amețeli încât uneori cade jos fără a-și pierde cunoștința. Nimic obiectiv din partea tuturor celorlalte sisteme, somnul e liniștit. Temp. 36.8. P. 64, greutatea 40 kgr.

Tratamentul. 3 August. Injecție cu 0,35 ctgr de 606 după acelaș procedeu. Seara temperatura 36.8. Pulsul 74.

4 August. Dimineața 36.6. P. 76. Seara 37.2. P. 80. Dureri locale puțin accentuate.

5 August. Dimineața T. 36.8. P. 80. Seara T. 37.2 P. 80.

6 August. Dimineața 37.1. P. 78. Seara 37.5. P. 80.

7 August. congestia conjunctivei palpebrale și secrețiunea au încetat. Eritemul din toate părțile s'a ofilit, caracterul scoțos se pierde, pacientul declară că se simte mai ușor. Dim. temp. 36.7. P. 78. Seara 37.3. P. 100. Local a început o împăstare a țesutului celular subcutanat, pielea e roșie și la presiune puțin dureroasă, împăstarea e pe o zonă ca de 10 ctm diametru în jurul punctelor de injecțiune.

8 August. Dim. T. 36.6. Puls 80. Seara T. 37. P. 84.

9 August. Dim. 36.6. P. 80. Sara 37 P. 78.

10 August. Iritația locală a diminuat lăsând locul unor durități ce fac relief cât niște ouă de bibilică. Bolnavul zice că se simte mai bine, eritemul se discumă. Dim. Temp. 36. P. 76. Seara T. 37.8. P. 100. S'a badijonat local cu colodium. Greutatea corp 41 kgr.

11 August. Dim. T. 37.1. P. 90. Seara 36.9 P. 84.

12 August. T. 36.5. P. 88. Seara 37.3 P. 90. De dimineață se observă o stare de inerție. Toată ziua a stat în pat, spre seară pros-

trație profundă, privirea fixă, nu-și dă seama de nimic fiind cu totul desorientat.

13 August. Dim 37.3. P. 96. A început a se mai deșteptă, a mâncat, umblă dar tot este desorientat.

14 August. Dim, 36.6. P. 84 bolnavul e într'o excitație maniacă intensivă, fuge, n'are astâmpăr e foarte confuz, din când în când cu momente lucide în cari nu simte nici o durere, dar îi vin impulsuni pe cari nu le poate stăpâni. Pulsul arată o perturbație curioasă, uneori e de o frecvență până la 120, apoi rar, neregulat și cu mari intermitențe. Bătăile cordului însă sunt regulate și tonurile normale. Local e bine dar împăstarea persistă. Bolnavul mănâncă puțin. Greutatea corp. a scăzut la 40 kgr. Seara temp. 37.2. Puls 64.

15 August. 36.5. P. 90. Seara 36.9. P. 96, aceeaș stare.

16 August. 36.9. P. 84. Seara 37.1. P. 90, idem.

17 August. Intelectul începe a deveni mai lucid. Dim. 37.2. P. 86. Seara 36.8. P. 90.

18 August. Intelectul lucid, nu-și aduce aminte de starea sa de confuziune. Dimineața 37. P. 80. Local pielea are aspect normal, împăstarea însă persistă, nu simte de loc dureri la presiune, eritemul continuă a se descuamă sub forma unor solzi mici foarte aspri — de desubt epidermul colorat roz. — Greutatea corp. crescută la 41 kgr. Apetitul e bun, somnul a devenit normal.

19 August. Dim. T. 36.6. P. 86. Seara 36.5. P. 84.

20 August. T. 37.1. P. 86. Seara 36.5. P. 90

21 August, T. 36.8. P. 80. Seara 36.5. P. 86.

22 August. Bolnavul se simte foarte bine, confuzia a dispărut cu desăvârșire, apetitul e bun, eritemul a dispărut mai rămânând numai linia de limită. Greutatea corp. 41.250 gr. Impăstarea persistă local și e foarte puțin dureroasă la presiune.

23—28 August. Bolnavul are o înfățișare bună, se simte ușor, eritemul a dispărut, local însă aceeaș stare de duritate nedureroasă, apetitul foarte bun. Greutatea crescută la 41.850 gr.

29 August—1 Septembrie. Bolnavul e vesel, s'a mai îngrășat, figura bine colorată, local împăstarea este aceeaș, tegumentul deasupra e roz însă nu-i deloc dureros la presiune, are aspectul unor chisturi cu un conținut semilichid.

3 Septembrie. Simțindu-se bine iese ca și vindecăt din spital.

3. Paraschiva Olariu, de 35 ani, din comuna Tângujii, satul Țibana, jud. Vaslui, intrată în spital la 30 Iulie 1910.

Anamneza. Tatăl mort la vârsta de 60 ani, s'a jupit, s'a umflat și în cele din urmă s'a prostit, mama trăește, de 2 ani suferă de pelagră, are 3 frați din cari unul se jupește și se află tot în acest spital, împreună cu nevasta lui, care de asemenea se jupește. Pe la etatea de 10 ani a zăcut la pat multă vreme, dar nu se știe de ce boală, asemenea a fost bolnavă de friguri în mai multe rânduri precum și de gâlci. Menstruată la 12 ani, măritată la 16 ani, n'a avut copii. După măritiș la vreo 5 ani a avut scurgere albă cu răni la vulvă, în urmă i-a ieșit bube pe piele și în gât, pentru care s'a căutat în spitalul Voinești, unde i s'au administrat fricțiuni mercuriale și iod.

De pelagră e bolnavă de 7 ani, având însă numai eriteme trecătoare, de 3 ani e bolnavă mai rău. În tinerețe a băut rachiu mult, dar de 12 ani nu mai bea. E nevoiașă, bărbatul a lăsat-o fiind bețiv și maltratând-o, astfel că în prezent trăește pe lângă frați. A mâncat mămăligă amară și iute pe la muncile agricole.

Starea prezentă. Talia mijlocie, musculatura destul de bine dezvoltată, stratul celulo-grăsos abondent. Greutatea corpului 58,500 gr. Pe dosul mânilor eritem roș care se întinde pe 2/3 ale antebrațelor, pe dosul picioarelor e mai pronunțat și cu mici crăpături, pe stern e mai ușor, restul tegumentelor colorat normal, gura și fundul gâtului eritematos cu usturimi, limba crăpată, amigdalele săpate. Simptome dureri în regiunea epigastrică ce se iradiază pe esofag cu eructațiuni și piroze, scaunele regulate, apetitul bun, din partea sistemului nervos acuză cefalalgii violente, mai ales în vertex sgomote și țiuiri în urechi, vertigiuri cu pierderea echilibrului, insomnie, lipsă de forță nefiind în stare să lucreze nimic, dureri vagi în tot corpul, mai accentuate în lombe și în picioare. Menstruația e neregulată și uneori dureroasă. Nimic obiectiv din partea organelor respiratorii și circulatorii. Temp. 36.9. P. regulat, plin, 76. Nu se găsesc stigmatе sifilitice afară de escavația amigdalelor, dinții în rea stare prezentând un lezereu la maxila inferioară.

Tratamentul. 3 August. Inj. cu 0,35 ctgr de 606, seara temp. 37.5. P. 80, dureri în locurile injecțiilor.

4 August. Dim. T. 36.6. P. 76, seara 36.9. Puls aritmic 78. Durerile mai puțin acuzate.

5 August. Dim. 36.8. P. 76, seara 37. P. 80, tot arimic.

6 August. Dim. 36.8. P. 76, seara 37.5. P. 90, local a început tumefacția și îngorjarea țesutului subcutanat.

7 *August*. Dim. 37.5. P. 80, seara 38.3. P. 112, bolnava zice că cefalea e mai puțin simțită, s'a badijonat local cu colodiu.

8 *August*. Dim. 37.2. P. 90, seara 37.6. P. 80.

9 *August*. Dim. 37.1. P. 84, seara 37.2. P. 80.

10 *August*. Impăstarea a început a diminua, local simte dureri numai la presiune. Până în prezent nu simte altă ameliorare, apetitul a scăzut, limba e saburală, constipată de 2 zile. Dim. T. 37.3. P. 86, seara 37.5. P. 90. Greutatea 61,200 gr. Purgativ și badijonare cu colodiu.

11 *August*. Dim. 36.8. P. 76, seara T. 36.6. P. 86, acuză dureri în epigastru.

12 *August*. Dim. T. 37.2. P. 80, seara T. 36.9. P. 74.

13 *August*. Dim. T. 36.5. P. 78, seara 37. P. 80.

14 *August*. Dim. T. 36.5, P. 92 local indurația de sub scapula dreaptă e mai dureroasă, zice că de acolo se iradiază dureri în umeri și în jurul toracelui, are amețeli, durere de cap puțin mai atenuată, eritemul a dispărut de pe mâni, pe picioare încă persistă. Apetitul slab, constipație, greutatea 61 kgr. Purgativ, seara T. 3.78. Puls. 98.

15 *August*. Dim. T. 36.9. P. 84, seara T. 37.8. P. 96.

16—18 *August*. Nici o schimbare în temp. și puls, eritemul aproape complet dispărut, acuză însă mereu cefalee, văjiituri în urechi și insomnie, dureri în jurul toracelui, în umăr și extremitatea superioară dreaptă. Greutatea corpului 60,300 gr.

19—22 *August*. Pulsul a devenit puțin tahicardic variind între 90 și 102, temp. dela 37.1 până la 37.8, bolnava zice că nu simte nici o ameliorare, a început a mânca mai bine. Greutatea 60,500 gr.

23—28 *August*. Aceaș stare, local împăstarea a diminuat fără a fi dispărut, tot acuză amețeală. Greutatea 61.100 gr. E puțin agitată, i s'a prescris bromură.

28 *August*—3 *Septembrie*, aceeaș stare. Greutatea corp. 60.500 gr., bolnava e încă în spital.

În rezumat, un bolnav de 33 ani cu puls regulat, bolnav de pelagră de 3 ani cu halucinațiuni și furie fiind în spital de 6 luni, fără ameliorare este injectat cu 606 în 3 *August*. Se produce o tumefacție la locul injecțiunii. Pulsul devine neregulat, însă peste câteva zile devine iar normal, însă starea mentală nu se ameliorează; al doilea bolnav de 35 ani, bolnav de 3 ani de pelagră cu confuzie mentală, injectat la 3 *August*, arată câteva zile aritmic, iese vindecat

la 3 Septembrie, după ce deja la 18 August au dispărut semnele pelagrei și a rămas numai tumefacția locală în urma injecției; al treilea bolnav, o femeie de 35 ani, pelagroasă de 7 ani, sifilitică, alcoolică. Vertigiuri cu pierderea echilibrului, la 3 August injecțiune cu 606. Turburări ale funcțiunii inimii, la 28 August nici o ameliorare.

Neapărat că acest medicament ne dă rezultate destul de bune în pelagră, însă are o acțiune vătămătoare asupra ritmului inimii și pulsului.

Considerând că la pelagroși funcțiunea inimii e de multe ori alterată sub forma unei tachicardii pronunțate, va fi deci prudent a nu aplica această substanță la pelagroși.

Rezumat.

În rezumat putem zice că cercetările noastre au arătat că nici unul din microbii găsiți în porumbul stricat, nici microbii găsiți în enterita pelagroasă nu au vreun raport de specificitate (aglutinare, fixare de complement) cu pelagra; nu am găsit până acuma nici un raport între *simulia reptans* și pelagra, contrar afirmării comisiunii engleze; în fine am arătat că ipoteza lui Raubitschek, după care pelagra ar fi o boală fotodinamică, produsă de uleiul din porumb chiar sănătos, care ar produce o otravă fiind expus razelor solare, nu este indetult întemeiată și nu poate fi susținută în forma absolută în care o afirmă Raubitschek.

După Raubitschek arsura soarelui asupra părților descoperite ale corpului ar produce această otravă, care apoi ar determina eritemul ca începutul pelagrei. Am arătat însă că în foarte multe cazuri pelagra nici nu începe atunci când țărănul se expune la soare și foarte des nici nu începe cu eritem.

Împreună cu d-l Dr. Vasiliu am putut arăta diferitele forme de pelagră după gravitatea lor și după diferita lor rezistență în privința atoxilului.

Am confirmat din nou eficacitatea injecțiunilor de doze mai mici și repetate de atoxil, mai cu seamă în cazurile mai recente și ne-complicate, și recomand în mod categoric acest tratament sistematic al pelagroșilor prin spitale și infirmerii, ținând bolnavii 8—14 zile la spital.

Neapărat că acest tratament va trebui completat prin o alimentațiune mai bună și mixtă, *anume a foștilor pelagroși*.

In ce privește încercările noastre de a perfecționa tratamentul cu atoxil al pelagroșilor, d-nii Vasiliu și Gheorghiu n'au obținut decât rezultate inferioare atât prin aplicarea arsacetilului cât și cu substanța 606 a lui Ehrlich.

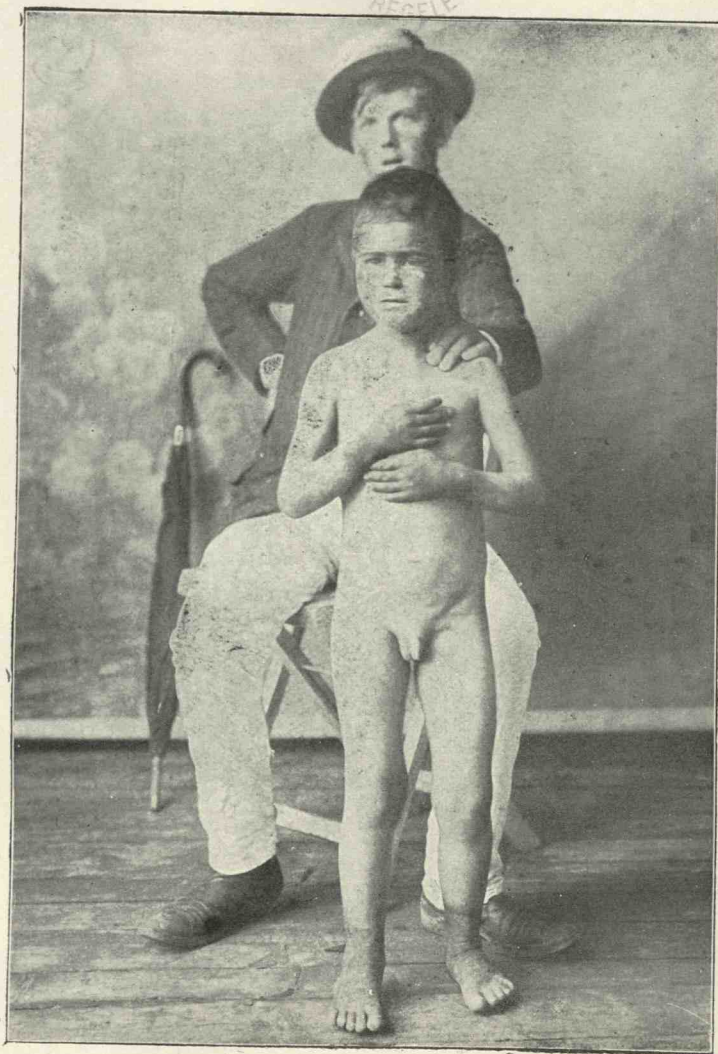
Cel mai bun tratament rămâne deci acela cu atoxil în doze mai mici repetate și care, în anume cazuri în cari intestinul nu este alterat, va putea fi combinat cu un tratament intern prin acid arsenios. In anume cazuri se vor putea da și doze mai mari, până la 0,5 gr de atoxil.

Sunt sigur că astfel împiedecând întinderea și agravarea boalei, vom face un pas deciziv pentru stârpirea definitivă a pelagrei.

P.P

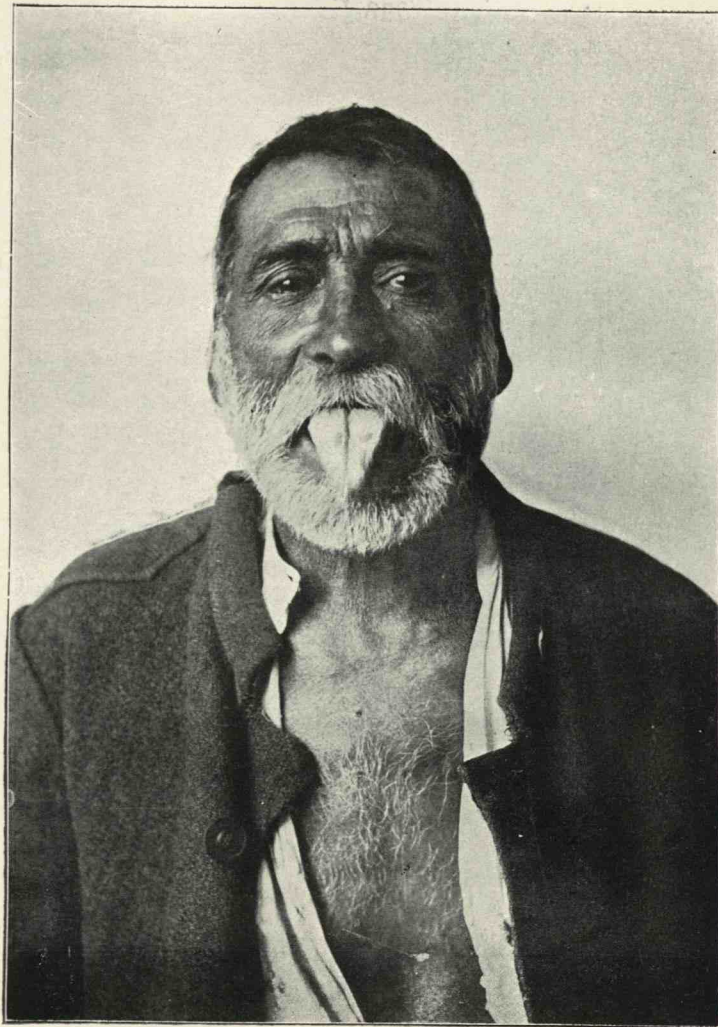

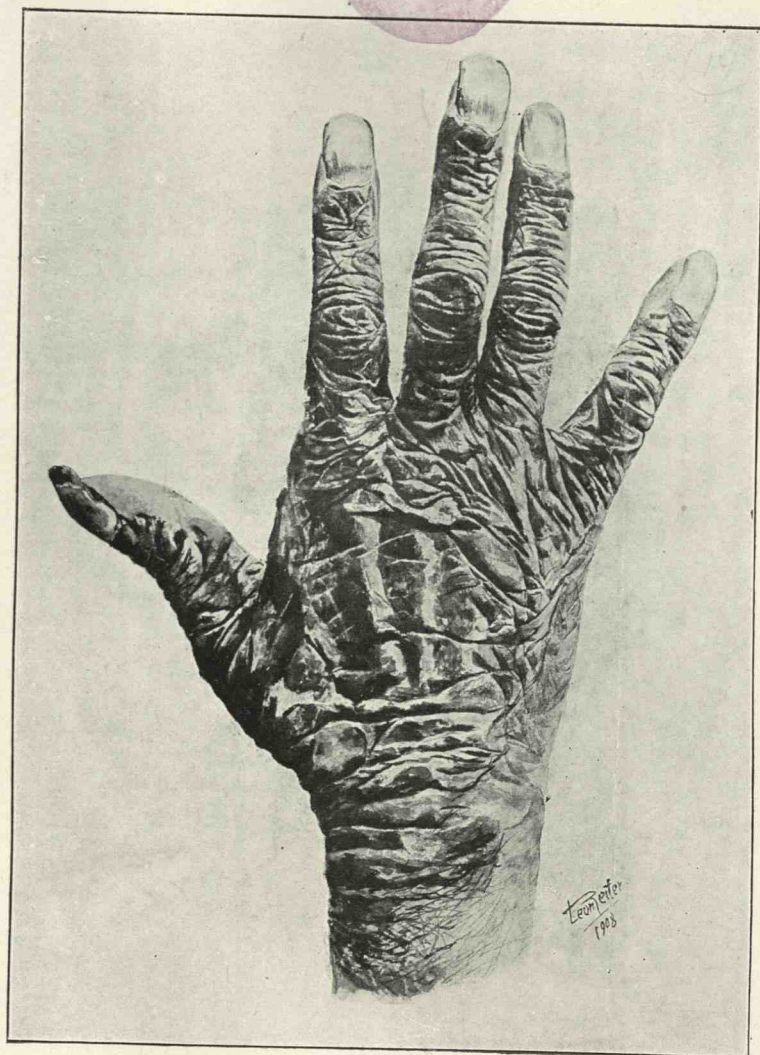

37-

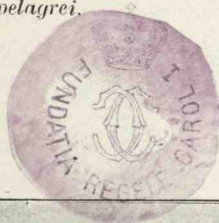

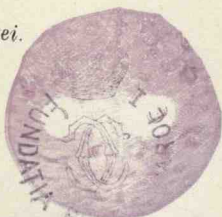

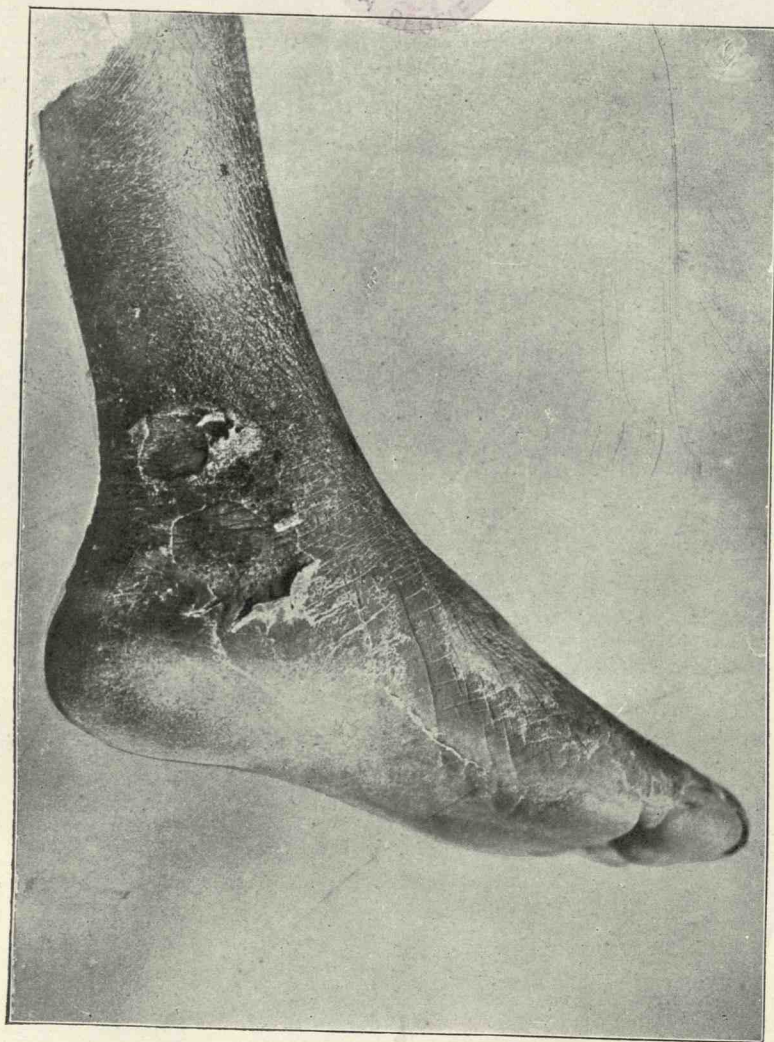

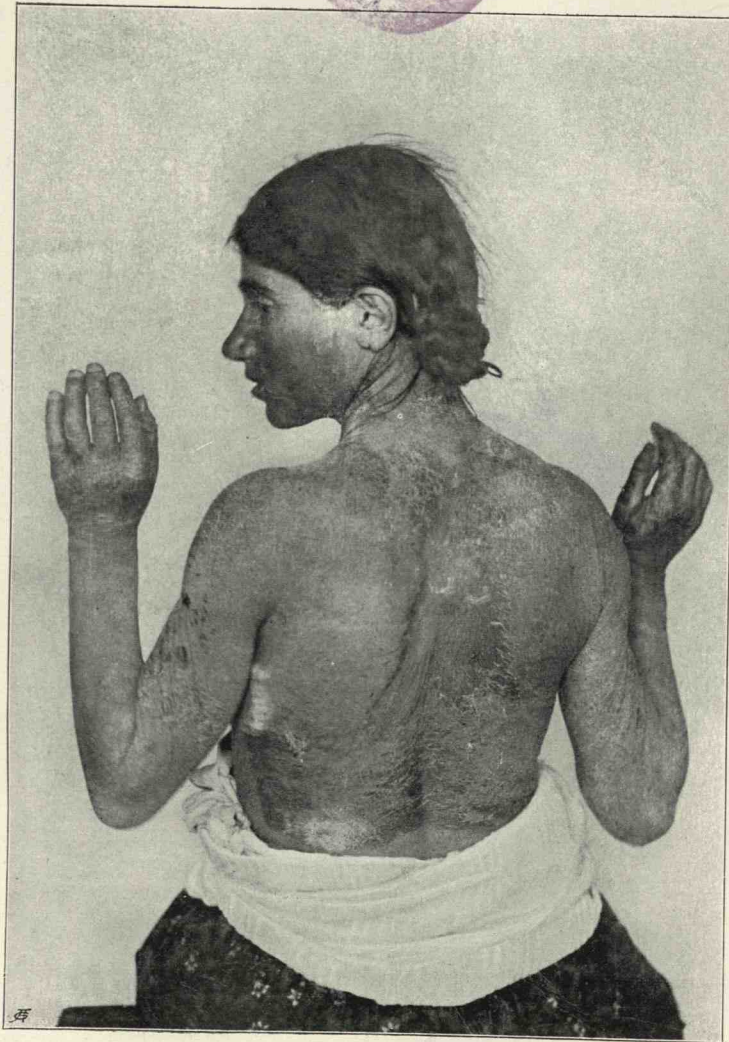

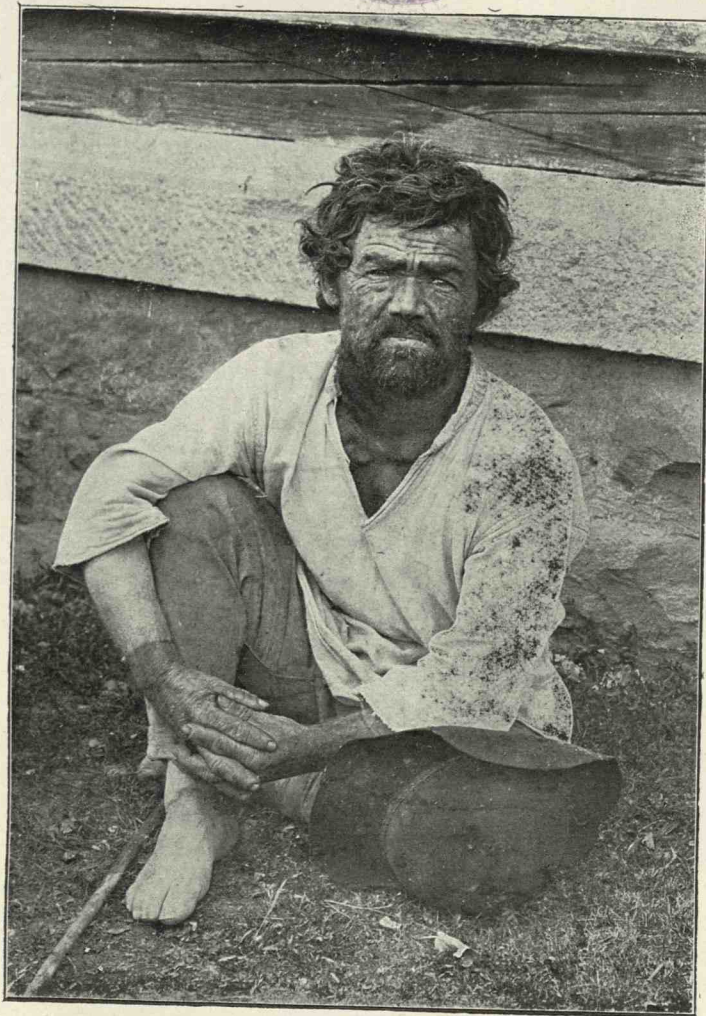

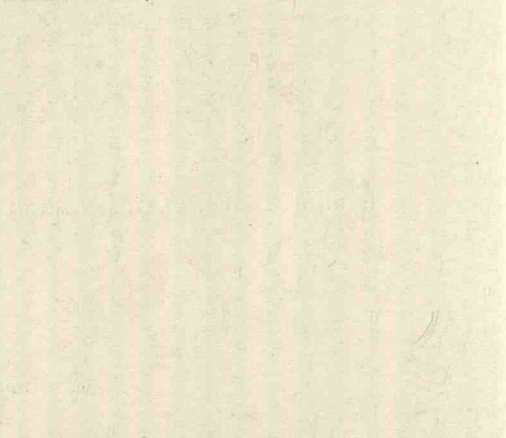

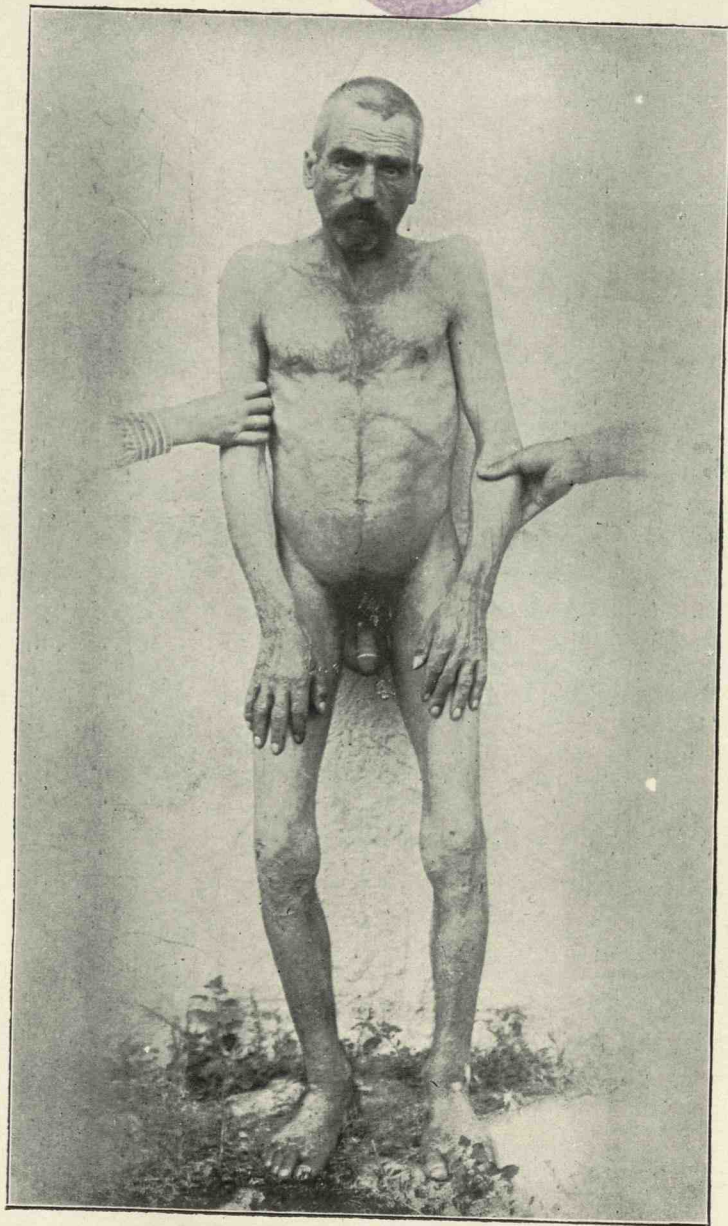

	L. B.
Aronicum barcense și Goodyera repens în România, de <i>Z. C. Panțu</i> . . .	—,20
Rămășițe de Dinotherium în România găsite încă de pe la începutul secolului trecut, de <i>Gr. Ștefănescu</i> . . .	—,20
Materiale pentru climatologia României. XX. Ploaie extraordinară în Septembrie 1904, de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,20
Insemnătatea istoriei naționale din punctul de vedere militar, de <i>Generalul C. I. Brătianu</i> . . .	—,50
Materiale pentru climatologia României. XXI. Repartițiunea ploii pe districte și pe basenuri în România în anul 1903 st. n., de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,60
Materiale pentru climatologia României. XXII. Elemente climatologice din lustrul 1896—1900, de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,30
Despre pătrunderea unor microbi prin suprafața corpului.—Observațiuni despre malarie în România și combaterea ei, de <i>Dr. V. Babeș</i> . . .	—,20
Materiale pentru sismografia României. XI. Seismele din 1904 st. n., de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,20
Materiale pentru climatologia României. XXIII. Clima anului 1904 st. n. la București-Filaret, de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,20
Studii electrice asupra apelor minerale, de <i>D. Negreanu</i> . . .	—,30
Variațiunea temperaturilor de topire cu presiunea. Relațiuni între temperaturile absolute de topire ale corpurilor și presiuni, de <i>D. Negreanu</i> . . .	—,20
Din «Istoria Igienei». Scriere postumă, de <i>Dr. I. Felix</i> . . .	1,60
Despre limbajii și afazii, de <i>Dr. G. Marinescu</i> . . .	—,30
Scrierea, turburările ei și grafologia, de <i>Dr. G. Marinescu</i> . . .	—,30
Cercetări asupra prezentei bacililor specifici în faringele bolnavilor de febră tifoidă, de <i>Prof. Dr. M. Manicatide</i> . . .	—,10
Măsurarea și calcularea lungimii de undă a undulațiunilor luminoase cu o rețea de reflecțiune Rowland, de <i>Max Reinhard</i> . . .	—,10
Tom. XXVIII. — Desbaterile Academiei în 1905—6 . . .	5.—
• XXVIII. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i> . . .	8.—
Incrângătura viermilor. Clasa Annelida. Ordinul Rotifere, de <i>Dr. Leon C. Cosmovici</i> . . .	1,50
Funcțiunile bio-chimice ale stomacului, de <i>Prof. Dr. E. Riegler</i> . . .	—,60
Agricultura la Romani. Creșterea albinelor, de <i>P. S. Aurelian</i> . . .	—,30
Asupra variațiunii etaloanelor de masă. (A doua notă), de <i>I. St. Murat</i> . . .	—,20
Suprafețe cu nivel isometric, de <i>Gheorghe Iuga</i> . . .	—,50
Insemnătatea hartei țerii pentru istoria patriei și a neamului, de <i>Generalul C. I. Brătianu</i> . . .	—,60
Observațiuni științifice, de <i>Spiru C. Haret</i> . . .	—,20
Starea actuală a luptei în contra tuberculozei, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i> . . .	—,20
Vallisneria Spiralis și Wolffia Arrhiza în România, de <i>Z. C. Panțu</i> . . .	—,20
Spirochaete Pallida Schaudinn în Sifilisul ereditar. Contribuțiuni la studiul eredității spirilozelor, de <i>Dr. C. Levaditi</i> . . .	—,20
Preciziunea în cântăriri, de <i>I. St. Murat</i> . . .	—,20
Materiale pentru sismografia României. XII. Seismele din anul 1905 st. n., de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,20
Bolidul dela 1 Ianuarie 1906, st. n. în România, de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,20
Materiale pentru climatologia României. XXIV. Clima anului 1905 st. n. la București-Filaret, de <i>St. C. Hepites</i> . . .	—,20
Asupra microbilor patogeni ai seriei intermediare între bacilul lui Eberth și coli communis, de <i>Dr. V. Babeș</i> . . .	—,50
Despre prezența bartonianului în județul Prahova, de <i>L. Mrazec</i> . . .	—,20
Asupra Microfaunei terțiareului regiunii Câmpina-Buștenari, de <i>V. Aradi jun.</i> . . .	—,20
Plantele vasculare ale Ceahlăului până acum cunoscute, expuse sub raportul geografico-botanic și sistematic, de <i>Dr. Dim. Grecescu</i> . . .	1.—
Comunicare preliminară asupra structurii geologice a regiunii Câmpina-Buștenari (județul Prahova), de <i>L. Mrazec și W. Teisseyre</i> . . .	1.—
• XXIX. — Desbaterile Academiei în 1906—7 . . .	6.—
• XXIX. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i> . . .	5.—
Câteva rezultate obținute prin metoda română în tratamentul turbării, de <i>Dr. V. Babeș</i> . . .	—,20
Corpusele lui Negri și parazitul turbării, de <i>Dr. V. Babeș</i> . . .	—,20
Plante macedonice din Vilaieturile Monastir și Salonie, examinate, studiate și determinate, de <i>Dr. Dim. Grecescu</i> . . .	1,50

Materiale pentru climatologia României. XXV. Clima anului 1906 st. n. la București-Filaret, de <i>St. C. Hepites</i>	—,50
Separarea electrostatică a minereurilor, de <i>D. Negreanu</i>	—,20
Materiale pentru sismografia României. XIII. Sismele din anul 1906 st. n. și lucrările primei întruniri a Comisiunii permanente a Asociațiunii internaționale de sismologie la Roma în 1960, de <i>St. C. Hepites</i>	—,50
Influența pădurii asupra înfeliții vânturilor, de <i>I. St. Murat</i>	1.—
Nevroza traumatică și accidente muncii, de <i>Dr. Gh. Marinescu</i>	—,30
Contribuțiune la Flora Bucegilor, de <i>Zach. C. Panțu</i>	1.—
Tom. XXX. — Desbaterile Academiei în 1907—8	5.—
» XXX. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i>	5.—
Slăbiciunea inimii, de <i>Dr. V. Babeș</i>	—,30
Studii critice asupra actualei organizațiuni sanitare. I. Vasile Lascar și măsurile sanitare din comunele rurale, de <i>Dr. V. Babeș</i>	—,20
Contribuțiuni la Climatografia României. I. Studiu comparativ al Climei iernii 1906/1907 la București, de <i>I. St. Murat</i>	—,80
Din aplicațiunile mecanice raționale în teoria generală a suprafețelor, de <i>G. C. Iuga</i>	—,40
Fapte nouă asupra originii și combaterii febrei tifoide, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,20
Contribuțiuni la fizica globului. VII. Hărțile magnetice ale României la 1 Ianuarie 1906, de <i>St. C. Hepites</i> și <i>I. St. Murat</i>	1,50
Cercetări asupra genezei unor boale de rinichi, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,20
Observațiuni asupra capsulelor suprarenale, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,50
Materiale pentru climatologia României. XXVI. Elemente climatologice ale lustrului 1901—1905, de <i>St. C. Hepites</i>	1.—
Bariina din Binnenthal [Valais, Elveția], de <i>D. Rotman</i>	—,20
Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1898—1908	2.—
Tom. XXXI. — Desbaterile Academiei în 1908—9	5.—
» XXXI. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i>	6.—
Contribuțiuni la flora Bucureștilor și a împrejurimilor sale, partea I, de <i>Zach. C. Panțu</i>	1.—
Contribuțiuni la Climatografia României. II. Studiu comparativ al Climei primăverii la București, de <i>I. St. Murat</i>	1.—
Starea actuală a luptei în potriiva cancerului, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,50
Cămila fosilă din România, de <i>Gr. Ștefănescu</i>	—,50
Problemele turbării, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,20
Radioactivitatea apelor minerale din România, de <i>Dr. Hurmuzescu</i>	—,20
Contribuțiuni la climatografia României. III. Studiu comparativ al climei verii la București, de <i>I. St. Murat</i>	1.—
Contribuțiuni la studiul glandelor cefalice (mandibulare și maxilare) dela larvele de Trichoptere, de <i>Dr. E. I. Russ</i>	—,50
» XXXII. — Desbaterile Academiei în 1909—10	5.—
» XXXII. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i>	3.—
Contribuțiuni la flora Bucureștilor și a împrejurimilor sale, partea II, de <i>Zach. C. Panțu</i>	1.—
Observațiuni critice asupra Fagocitozei, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,40
Contribuțiuni la flora Bucureștilor și a împrejurimilor sale, partea III, de <i>Zach. C. Panțu</i>	1,50
A doua conferință internațională pentru studiul și combaterea leprei, ținută la Bergen (Norvegia) în 16—19 August 1909 și participarea României la această conferință, de <i>Prof. Dr. V. Babeș</i>	—,30
» XXXIII. — Desbaterile Academiei în 1910—1911 (Sub presă)	
» XXXIII. — <i>Memoriile Secțiunii Științifice</i> (Sub presă)	
Acțiunea apei de Slanic (Moldova) asupra secreției stomacale, de <i>Prof. Dr. A. Theohari</i> și <i>Dr. A. Babeș</i>	—,80
Asupra dezvoltării insulelor lui Langerhans la embrionul de om, de <i>Dr. Th. Mironescu</i>	—,20
Plantele vasculare din Buceci până acum cunoscute, de <i>Dr. D. Grecescu</i> . — Seriere postumă publicată sub îngrijirea d-lui <i>Em. C. Teodorescu</i>	1.—
Contribuțiuni la dezvoltarea prostatei la om înainte de naștere, de <i>Dr. Th. Mironescu</i>	—,50